

នៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់

សូមអរគុណបងប្រុស នេវីល សូមព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរអ្នកយ៉ាងបរិបូណ៌។

ហើយភាគីស្នូស្តី មិត្តទាំងអស់គ្នា។ វាជាឯកសិទ្ធិដ៏អស្ចារ្យដែលបានត្រលប់មកអគារនេះម្តងទៀតនៅយប់នេះ ហើយមានអារម្មណ៍ថាមានវត្តមានមិនដែលបរាជ័យនៃព្រះអម្ចាស់របស់យើង ដូចដែលទ្រង់បានប្រទានការសន្យា។ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងថាអ្នករាល់គ្នាជាច្រើនបានបន្តសម្រាប់សារតូចនៅយប់នេះ ដែលខ្ញុំអរគុណខ្លាំងណាស់។ ហើយអ្នករាល់គ្នាជាច្រើនត្រូវបើកបរឆ្ងាយនៅយប់នេះដើម្បីទៅផ្ទះ។ អ្នកខ្លះបានចេញពីផ្ទះសំណាក់របស់អ្នក ដូចដែលខ្ញុំយល់។ ហើយយើងនឹងព្យាយាមមិនទុកអ្នកយូរ ដូច្នោះនោះជាហេតុផលដែលយើងមកមុន ដូច្នោះយើងអាចចេញបានលឿន។

2 ហើយឥឡូវនេះយើងនឹង ឆាប់តាមដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន ខ្ញុំនឹងប្រកាសនៅពេលដែលយើងនឹងចាប់ផ្តើម ខ្ញុំបានទូរស័ព្ទមកនៅសៀវភៅនេះ ដោយដឹងថាពេលណាយើងនឹងចាប់ផ្តើមសៀវភៅទាំងនេះ ឬជំពូកនេះ។ ហើយខ្ញុំគិតថា ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំចង់យក ពេលក្រោយដែលយើងចាប់ផ្តើម នៅលើត្រាទាំងប្រាំពីរនៃវិវរណៈ និងត្រាធម្មជាតិទាំងប្រាំពីរ។ ហើយបន្ទាប់មកប្រសិនបើយើងឆ្លងកាត់ទាន់ពេល សូមយកត្រាទាំងប្រាំពីរនៅខាងក្រោយសៀវភៅ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ វាអាចចំណាយពេលបន្តិច។ ឃើញទេ មានត្រាប្រាំពីរដែលត្រូវបានបើក មានគ្រោះកាចប្រាំពីរ ត្រែប្រាំពីរ ទាំងប្រាំពីរទាំងអស់នោះ ហើយត្រាទាំងនោះយើងអាចយកមុន។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកនៅខាងក្រោយសៀវភៅត្រូវបានបោះត្រាដោយត្រាប្រាំពីរ។ ដានីយ៉ែលបានឮសំឡេង ផ្តួលលាន់ ហើយត្រូវបានហាមឃាត់មិនឱ្យសរសេរវា។ យ៉ូហានត្រូវបានហាមឃាត់មិនឱ្យសរសេរវា។ ប៉ុន្តែវាត្រូវបានបោះត្រានៅផ្នែកខាងក្រោយនៃសៀវភៅ នោះគឺ បន្ទាប់ពីអាថ៌កំបាំងទាំងអស់នៃសៀវភៅត្រូវបានផ្តល់ឱ្យចេញនិងបង្ហាញ។ អ្នកកត់សម្គាល់ដានីយ៉ែលបាននិយាយនៅទីនោះ “អាថ៌កំបាំងនៅក្នុងថ្ងៃនៃសម្លេងទាំងនេះ អាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះគួរតែត្រូវបានលាតត្រដាងនៅពេលនោះ។” ឃើញទេ “អាថ៌កំបាំង” តើព្រះជានរណា របៀបដែលទ្រង់បានក្លាយជាសាច់ឈាម រឿងទាំងអស់នេះគួរតែត្រូវបាន

លាតត្រដាងនៅពេលនោះ។ ហើយបន្ទាប់មក—បន្ទាប់មកយើងត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ ត្រាប្រាំពីរនៅខាងក្រោយនៃសៀវភៅ ដែលមិនបានបង្ហាញដល់មនុស្ស សូម្បីតែ បានសរសេរនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ប៉ុន្តែពួកគេនឹងត្រូវប្រៀបធៀបយ៉ាងពិតប្រាកដ ជាមួយនឹងព្រះគម្ពីរផ្សេងទៀត ហើយខ្ញុំគិតថាវានឹងក្លាយជាជឿនដ៏អស្ចារ្យ។

3 ដូច្នេះឥឡូវនេះយើងនឹងព្យាយាមប្រញាប់ដើម្បីឆ្លងកាត់។ សូមអរគុណ អ្នកគ្រប់គ្នាសម្រាប់សេចក្តីសប្បុរសនិងវត្តមានរបស់អ្នក ហើយ—និងអ្វីទាំងអស់ ដែលអ្នកបានធ្វើ យើងសូមអរគុណអ្នកខ្លាំងណាស់។ ហើយឥឡូវនេះខ្ញុំ—ខ្ញុំ ជឿជាក់ថាយើងនឹងមិនទុកអ្នកយូរពេកទេនៅយប់នេះ ពីព្រោះអ្នកអត់ធ្មត់ក្នុងការ អង្គុយ ឈរ។ ប្រពន្ធខ្ញុំនិយាយនៅខាងក្រោយនៅទីនោះ នាងកំពុងនិយាយអំពី កាលពីយប់មិញ នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំបានឃើញស្រ្តីដែលមានទម្ងន់ធ្ងន់ ឈរ នៅទីនោះ ហើយសម្លៀកបំពាក់របស់ពួកគេសើម ឈរនៅទីនោះ គ្រាន់តែជួងគ្រប់ ពាក្យ។” នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំចូលចិត្តនៅក្រោមការចាក់ប្រេងតាំងនៃ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នៅពេលដែលអ្នកចេញមក អ្នកកំពុងប្រាប់ពួកគេពីសេចក្តីពិត ដ៏ស្មោះត្រង់ ឃើញទេ ហើយគ្មានអ្វីក្រៅពីការពិត។ ហើយបន្ទាប់មកពួកគេអាច ដាក់នៅលើនោះ ហើយវានឹងមិនអីទេ។

4 ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់សុំការសុំទោសរបស់អ្នកមួយភ្លែត។ ខ្ញុំបានចាកចេញលឿន បន្តិចនៅព្រឹកនេះ។ ហើយខ្សែអាត់ត្រូវបានបិទនៅពេលនេះ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំខំណៈ ពេលនោះគ្រាន់តែប្រាប់អ្នកថាទៅពេលដែលត្រូវបើកខ្សែអាត់។ ខ្ញុំចង់បញ្ចប់ ការរាប់ថយក្រោយ ប្រាំនាទីសម្រាប់វា មុនពេលខ្ញុំចាកចេញ។ ខ្ញុំភ្លេចហើយ ចេញទៅបាត់ ខ្ញុំទើបតែទៅនៅព្រឹកនេះរហូតដល់ខ្ញុំចេញក្រៅដោយមិននិយាយ អ្វីអំពីវា។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំបានចាកចេញពីអ្នក “តើការរាប់ថយក្រោយជាអ្វី?” ឃើញទេ? ខ្ញុំដឹងថាយើងកំពុងរាប់ថយក្រោយ ប៉ុន្តែតើការរាប់ថយក្រោយជាអ្វី? ឃើញទេ? បើអ្នកមិនដឹងថាការរាប់ថយក្រោយជាអ្វីទេ នោះអ្នកនឹងយល់ច្រលំ។ ហើយ ដូច្នេះខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់—ដើម្បីយកវាចេញ គ្រាន់តែ ហើយព្យាយាមឱ្យមានសម្លេង ដូចគ្នាដែលខ្ញុំត្រូវបញ្ចប់ខ្សែអាត់នេះនៅពេលនេះ ដូច្នេះខ្សែអាត់ចេញទៅ រាប់ ថយក្រោយ។ ឥឡូវនេះអ្នកទាំងអស់គ្នានឹងអត់ទោសឱ្យខ្ញុំមួយភ្លែត ហើយខ្ញុំ ចង់បញ្ចប់ខ្សែអាត់នោះ។ តើអ្នកនឹងចាំមួយភ្លែតទេ បន្ទាប់មកយើងនឹងចាប់ផ្តើម ផ្សេងទៀត? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អេដ។] ហើយឥឡូវនេះ—ឥឡូវអ្នក

ចតខ្សែអាត់ ប្រសិនបើអ្នកចង់ ចាប់យកខ្សែអាត់របស់អ្នកឥឡូវនេះ។ កន្លែងទេ នៅលើកាសែត—អដ។

ប្រុងប្រយ័ត្នប្រាណហាំពន្យល់នៅក្នុងកថាខណ្ឌ ៤-៥ ដែលគាត់បាន បញ្ចូលផ្នែកដែលបាត់នេះទៅក្នុងសេចក្តីអធិប្បាយពេលព្រឹករបស់គាត់។ មាន ចំណងជើងថា *ការរាប់ថយក្រោយ* ដូចកថាខណ្ឌ ១០៦-១១១—អដ។

5 គ្រាន់តែមកពីកន្លែងផ្សេងគ្នា ហើយយើងមានពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុង សារបីចុងក្រោយ នៃការនិយាយលើប្រធានបទនៃ—នៃគោលលទ្ធិផ្សេងគ្នានិងអ្វី ផ្សេងទៀតដែលយើងបានដាក់ចេញ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែចាំថានៅពេលនេះ ខ្ញុំនឹងផ្តល់ កន្លែងតូចមួយនៅទីនោះ អ្នកនៅក្នុងខ្សែអាត់ ដើម្បីផ្លាស់ប្តូរខ្សែអាត់របស់អ្នក។ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកនៅពេលរួចរាល់ដើម្បីបើក។ ត្រូវហើយ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំត្រូវមើល រឿងនេះ។ វាហាក់ដូចជាក្រុមដែលបង្កើតឡើងជាផ្លូវការ ប៉ុន្តែពួកគេជាក្មេងប្រុស ត្រូវតែចតខ្សែអាត់។ ហើយពួកគេមិនអាចធ្វើឲ្យវារញ្ជើញបានទេ ប្រសិនបើពួកគេ ធ្វើ មនុស្សនៅទីនោះនឹងមិនយល់ពីវាទេ។ ដូច្នេះយើងត្រូវយកវាតាមរបៀបនេះ។ ហើយប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់នឹងចេញពីបន្ទប់ហើយផ្តល់សញ្ញាឱ្យខ្ញុំនៅទីនោះ ជូនៀ នៅពេលដែលពួកគេត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីឱ្យខ្សែអាត់ឆ្លងកាត់។ សូម អរគុណខ្លាំងណាស់ សម្លាញ់ ខ្ញុំនិយាយម្តងទៀតសម្រាប់សេចក្តីសប្បុរសនិងអ្វី គ្រប់យ៉ាងរបស់អ្នក។ មិនអីទេ យើងត្រៀមខ្លួនរួចរាល់ហើយ អ្នកអាចបើកវាបាន។

6 ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរអ្នក។ យើងរីករាយដែលបានមកទីនេះក្នុងរោង ឧបោសថម្តងទៀតនៅយប់នេះ។ កន្លែងនោះសំបូរទៅដោយមនុស្សជាច្រើន ឈរជុំវិញម្តងទៀតនៅយប់នេះ ជាមួយនឹងការថ្វាយបង្គំបីថ្ងៃ...បីដង។ ខ្ញុំចង់ថា បើអ្នកណាស្តាប់ខ្សែអាត់នេះ ថាពួកគេចង់ត្រលប់មកវិញហើយយកខ្សែអាត់ កាលពីយប់មិញ។ សិក្សាវានៅផ្ទះរបស់អ្នក។ វាជា—ដំណាក់កាលបច្ចុប្បន្ននៃ ពិន្ទុកិច្ចដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានដល់ខ្ញុំ។ ជាពិសេសខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកបម្រើព្រះពុទ្ធ ដូច្នេះមុនពេលខ្ញុំទៅព្រះវិហាររបស់ពួកគេហើយមកផ្ទះរបស់ពួកគេ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឱ្យពួកគេ—ដើម្បីទទួលបានវា។ ឥឡូវនេះ ព្រឹកនេះយើងបាននិយាយលើ ប្រធានបទនៃ *ការរាប់ថយក្រោយ* ក្រុមជំនុំត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីចាកចេញ។

7 ហើយឥឡូវនេះនៅយប់នេះ បើព្រះសព្វព្រះហឫទ័យ យើងកំពុងនិយាយលើ ប្រធានបទនៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់។ ហើយ អូ របៀបដែលយើងអរគុណព្រះ

សម្រាប់ឯកសិទ្ធិដែលយើងអាចចូលមកក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែជាដំបូង ខ្ញុំសូមជូនពរឱ្យអ្នកទាំងអស់គ្នាបើកព្រះគម្ពីររបស់អ្នកជាមួយខ្ញុំទៅកាន់ហោរា អេសាយ ជំពូកទី៦ នៃហោរាអេសាយ។ យើងទាំងអស់គ្នាដឹងថាអេសាយគឺជា ហោរាដ៏សំខាន់ម្នាក់ និងជាហោរាដ៏អស្ចារ្យម្នាក់នៅសម័យរបស់គាត់។ គាត់ បានបញ្ចប់ជីវិតរបស់គាត់ដោយត្រូវបានគេកាត់ដោយរណារសម្រាប់ជាទីបន្ទាល់ ក្នុងនាមជាទុក្ខរុក្ខលចំពោះអំណាចនៃព្រះដ៏មានព្រះចេស្ដា។ នៅក្នុងគម្ពីរ អេសាយ ជំពូកទី៦ ខ្ញុំចាប់ផ្តើមនៅខទី៥ ដើម្បីអាន។ “បន្ទាប់មកខ្ញុំបាននិយាយ ថា វេទនាគឺខ្ញុំ! ដ្បិត...” ប្រហែលជាខ្ញុំចាប់ផ្តើមជាមួយខទី១។ សូមអភ័យទោស ឱ្យខ្ញុំមួយភ្លែត។ សូមចាប់ផ្តើមនៅខទី១ ហើយអានរហូតដល់ខទី៨។

នៅឆ្នាំដែលស្តេចអ៊ីស្រាអែលបានស្រឡាត់ នោះខ្ញុំឃើញព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់គង់លើបល្ល័ង្កនៅទីខ្ពស់ ហើយបានដំកើងឡើង ឯរកាយព្រះពស្រ្ត ទ្រង់សាយមកពេញក្នុងព្រះវិហារ។

នៅពីលើទ្រង់មានពួកសេរីកឹមៈ គ្រប់គ្នាមានស្លាប៦ ក៏បាំងមុខដោយ ស្លាប២ បាំងជើងដោយស្លាប២ ហើយប្រើ២សំរាប់ហើរ។

មួយបន្តិទៅកាន់១ថា បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ គឺព្រះយេហូវ៉ានៃពួកពលបរិវារ ទ្រង់បរិសុទ្ធៈ ផែនដីទាំងមូលមានពេញដោយសិរីល្អនៃទ្រង់។

ក្របទ្វារក៏ញ័រ ដោយសូរសំឡេងនៃសេរីកឹមដែលបន្តិនោះ ហើយ ព្រះវិហារបានពេញទៅដោយផ្សែង។

នោះខ្ញុំពោលថា វាហើយខ្ញុំ ខ្ញុំត្រូវវិនាសជាពិត ដ្បិតខ្ញុំជាមនុស្ស មានបបូរមាត់មិនស្អាត ហើយខ្ញុំនៅកណ្តាលបណ្តា...មនុស្សដែល មានបបូរមាត់មិនស្អាតដែរៈ ពីព្រោះភ្នែកខ្ញុំបានឃើញមហាក្សត្រ គឺជា ព្រះយេហូវ៉ានៃពួកពលបរិវារ។

ខណៈនោះ សេរីកឹម១បានហើរមកឯខ្ញុំ ដៃកាន់រង្វើកភ្លើង ដែលបាន យកពីអាសនាដោយដង្ហៀបៈ

ក៏ឲ្យប៉ះនឹងមាត់ខ្ញុំ ដោយពោលថា នៃរង្វើកនេះបានប៉ះនឹងបបូរមាត់ អ្នកហើយ ឯសេចក្តីទុច្ចរិតរបស់អ្នក នោះបានដកចេញ ហើយអំពើបាប របស់អ្នកបានអត់ទោសឲ្យផង។

រួចខ្ញុំឮសូរសៀងរបស់ព្រះអម្ចាស់ មានព្រះបន្ទូលមកថា តើអញនឹង
ចាត់អ្នកណាឲ្យទៅ តើអ្នកណានឹងទៅឲ្យអញ នោះខ្ញុំទូលឆ្លើយថា
ទូលបង្គំនៅឯណោះហើយ សូមចាត់ទូលបង្គំចុះ។

8 សូមព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំគិតថានោះជាបទ
គម្ពីរដ៏ទាក់ទាញបំផុត។ យើងរកឃើញថា នៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ មនុស្ស
ទទួលស្គាល់ខ្លួនឯងថាជាមនុស្សមានបាប។ យើងប្រហែលជាមានអារម្មណ៍ល្អ
នៅពេលដែលយើងនៅខាងក្រៅកន្លែងផ្សេងៗ ហើយមានអារម្មណ៍ថាយើងជា
មនុស្សល្អ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលយើងធ្លាប់ចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ បន្ទាប់មក
យើងឃើញថាយើងតូចប៉ុណ្ណា។

9 ឈរមិនយូរប៉ុន្មានជាមួយ—មិត្តរបស់ខ្ញុំដែលខ្ញុំមានឯកសិទ្ធិនាំទៅរក
ព្រះគ្រីស្ទ ប៊ីត ខាល ឡើងនៅព្រូរហាំសៀ ដែលជាដៃគូបរិច្ចាគ យើងកំពុង
ឈរក្បែរទឹកធ្លាក់ ខូល ប្រូក នៅអាឌីរ៉ុនដាក់ ហើយវាជាទឹកធ្លាក់ដ៏ធំសម្បើម។ ខ្ញុំ
បាននាំគ្រួសាររបស់ខ្ញុំកាលពីឆ្នាំមុនទៅទីនោះដើម្បីមើលវា។ ចេញពីផ្លូវ អ្នកត្រូវ
ឡើងភ្នំនៅខាងក្រោយដើម្បីទៅដល់វា។ ហើយនៅពេលដែលយើងបានឃើញ
ទឹកពណ៌បៃតងខៀវហូរចេញពីភ្នំ ហើយហាក់ចុះមកលើថ្ម ប៊ីតបានឈរនៅទីនោះ
ហើយមើលមកខ្ញុំ ហើយគាត់បាននិយាយថា “ដី ប៊ីលី វាធ្វើឱ្យបុរសម្នាក់មាន
អារម្មណ៍ភិចភ្លេចណាស់” គាត់បានវាស់ប្រហែលមួយភាគបួននៃអីញនៅលើ
ម្រាមដៃរបស់គាត់។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ត្រូវហើយ ប៊ីត។” ឥឡូវនេះ នោះ
គឺជាអ្វីដែលគាត់បានដឹងពីការចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ ដើម្បីមើលការបង្កើត
របស់ទ្រង់។

10 ខ្ញុំឆ្ងល់អ្នកដែលសរសេរថាទ្រង់ធំអស្ចារ្យប៉ុណ្ណា បើគាត់មិនក្រឡេកមើល
ផ្កាយមួយយប់ តើវាឆ្ងាយប៉ុណ្ណា! ប៉ុន្មានខែមុន បងប្រុសហ្វ្រេដ បងប្រុសរូដ និង
ខ្ញុំ កំពុងឈរជាមួយបងប្រុស ម៉ាក អាន់លី នៅវាលខ្សាច់អាហ្សូណា យើងកំពុង
វាស់ ព្យាយាម ផ្កាយមួយ តើវានៅជិតគ្នាប៉ុណ្ណា។ ហើយជាមួយនឹងចម្ងាយរាប់
លាននិងរាប់ពាន់លានម៉ាយល៍ ពួកគេមិនបានមើលលើសពីមួយភាគបួននៃអីញ
ពីគ្នាទៅវិញទៅមកទេ។ បន្ទាប់មកយើងចាប់ផ្តើមគិត យោងទៅតាមភស្តុតាង
វិទ្យាសាស្ត្រនៃការនោះ ផ្កាយទាំងនោះប្រហែលជានៅឆ្ងាយពីគ្នាជាងយើងពី
ពួកគេ។ ឃើញទេថាវាយ៉ាងម៉េច?

11 បន្ទាប់មកយើងដឹងថាយើងតូចប៉ុណ្ណា ពេលយើងដឹងថាទ្រង់អស្ចារ្យ ប៉ុណ្ណា ហើយតើយើងខិតជិតប៉ុណ្ណាក្នុងការមករកវត្តមានរបស់ទ្រង់។ ដូចម្តេច ឬផ្សេងទៀត វាតែងតែជះឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងដល់មនុស្សដើម្បីចូលមកក្នុងវត្តមាន របស់ព្រះ។ ខ្ញុំបានឃើញពេលវេលានៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចរបស់ខ្ញុំ នៅពេលដែលអ្នកនឹង ឃើញវត្តមានរបស់ព្រះចូលមកកន្លែងបែបនេះ ថាវានឹងនាំមនុស្សម្នាក់ឡើងហើយ គ្រាន់តែបង្ហាញជីវិតដល់ពួកគេ ហើយហៅអំពើបាបរបស់ពួកគេគ្រប់ប្រភេទនៃ អំពើអសីលធម៌ ហើយវានាំមកនូវភាពបរិសុទ្ធក្នុងចំណោមប្រជាជន រហូតដល់ ពួកគេចាកចេញពីជួរអធិស្ឋានមុនពេលពួកគេឡើងមកអធិស្ឋាន ហើយរត់ទៅ អាសនៈហើយទទួលបានភាពត្រឹមត្រូវជាមួយព្រះមុនពេលពួកគេចូលមកក្នុង វត្តមានរបស់ទ្រង់។ ឃើញទេ មានអ្វីមួយអំពីការចូលមកក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ វា បណ្តាលឱ្យមានរឿងកើតឡើង។ ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សដេកលើគ្រែនិងរទេះរុញ។

12 នៅយប់នោះនៅម៉ិកស៊ិក នៅពេលដែលទារកដែលស្លាប់នោះដេកនៅ ក្រោមក្បាល ដែលម្តាយជនជាតិអេស្ប៉ាញតូចបានចិញ្ចឹម ឬម្តាយម៉ិកស៊ិកតូច ចិញ្ចឹម។ នៅពេលដែលពួកគេបានឃើញ មនុស្សទាំងនោះរាប់ពាន់នាក់បានឃើញ ប្រហែលជាប្រាំម៉ឺនឬប្រាំពីរម៉ឺនប្រាំពាន់នាក់នៅក្នុងការជួបជុំមួយ ឃើញទារកតូច ដែលស្លាប់រស់ឡើងវិញ ស្ត្រីបានដួលសន្លប់ មនុស្សលើកដៃហើយស្រែក។ ហេតុអ្វី? ពួកគេបានដឹងថាមនុស្សមិនអាចធ្វើដូច្នោះបានទេ ថាពួកគេស្ថិតនៅក្នុង វត្តមានរបស់ព្រះដ៏មានព្រះចេស្ដា។ ហើយវាបណ្តាលឱ្យមានអ្វីកើតឡើង។

13 ខ្ញុំមានឯកសិទ្ធិស្តាប់មនុស្សគោរពព្រះនិយាយ។ វាត្រូវបានគេនិយាយ នៅពេលមួយរបស់លាល ហ្វីនី មិត្តតូច មិនដែលឆ្លឹងទម្ងន់ប្រហែលមួយរយ ដប់ជាន់ ប៉ុន្តែគាត់មានរបៀបនិយាយដោយបង្ហូរហូតដល់...នៅថ្ងៃមួយគាត់បាន សាកល្បងសួរសំព្វនៅក្នុងអាគារមួយ។ ពួកគេមិនមានប្រព័ន្ធ ភីអេ ទេ។ ហើយ មានបុរសម្នាក់កំពុងជួសជុល ឡើងលើយ៉ា ឬឡើងលើកន្លែងដំបូល ហើយគាត់ បានឮបុរសនោះចូលមក ដូច្នោះគាត់មិនដឹងថាពួកគេជានរណាទេ គាត់គ្រាន់តែ នៅស្ងៀម។ ហើយលោកហ្វីនីនឹងសាកល្បងសួរសំព្វ។ បន្ទាប់ពីចំណាយពេល ច្រើនក្នុងការអធិស្ឋានសម្រាប់ការប្រជុំនោះដែលគាត់នឹងធ្វើ គាត់បានសាកល្បង សំឡេងរបស់គាត់ដើម្បីមើលពីរបៀបដែលវានឹងអនុវត្ត។ គាត់បានឡើងទៅលើ វេទិកាយ៉ាងលឿន ហើយនិយាយថា “ប្រែចិត្តចុះ មិនអញ្ចឹងទេអ្នកនឹងវិនាស!”

ហើយគាត់បាននិយាយវាដោយកម្លាំង—កម្លាំង បន្ទាប់ពីស្ថិតនៅក្រោមការចាក់ ប្រុងគាំងរបស់ព្រះ រហូតដល់បុរសនោះចុះពីលើយ៉ាវ ក្រាបចុះទៅលើឥដ្ឋ ឬ ចេញពីកំពូលនៃអាគារ ទៅលើឥដ្ឋ។

14 គាត់បានអធិប្បាយដំណឹងល្អតាមរបៀបនេះរហូតដល់គាត់បានឈរនៅបូ ស្កុន រដ្ឋម៉ាសាឈូសេត នៅក្នុងបង្អួចតូចមួយ ព្រោះគ្មានព្រះវិហារណាអាចផ្ទុក ហ្វូងមនុស្សរបស់គាត់បានទេ។ ហើយគាត់បានឈរនៅទីនោះដោយកម្លាំងដ៏ ខ្លាំងក្លា ហើយអធិប្បាយស្ថាននរកបែបនេះ រហូតដល់បុរសធ្វើការដែលមានកន្ត្រក នៅក្រោមដៃរបស់ពួកគេ បានចុះចូលទៅក្នុងផ្លូវហើយស្រែកសុំក្តីមេត្តា។ នៅក្នុង វត្តមានរបស់ព្រះ! គ្រូអធិប្បាយដ៏អស្ចារ្យដែលអាច ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដើម្បី នាំមកនូវវត្តមានរបស់ព្រះដល់ទស្សនិកជន។ ឆ្ងាយណាស់ដែលមនុស្សនឹងជាប់ ក្នុងចិត្ត រហូតដល់ពួកគេមិនអាចទទួលស្គាល់វត្តមានរបស់ព្រះបាន។ ទៅឆ្ងាយ!

15 នៅពេលដែលបុរសទីមួយ ដរាបណាគាត់បានធ្វើបាបនិងធ្វើអ្វីខុស ហើយ នៅពេលដែលព្រះបានយាងមកក្នុងវត្តមានរបស់គាត់ ឬគាត់បានចូលមកក្នុង វត្តមានរបស់ព្រះ “អីដាម” គាត់មិនអាចឈរនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះបានទេ។ គាត់បានរត់ហើយលាក់ខ្លួននៅក្នុងព្រៃ ហើយព្យាយាមគ្របខ្លួនដោយស្លឹកឈូ ពីព្រោះគាត់ដឹងថាគាត់កំពុងឈរនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះយេស៊ូវ ជាអ្នកបង្កើត។ នោះគឺជាប្រតិកម្មរបស់បុរសទីមួយ បន្ទាប់ពីគាត់បានធ្វើបាបហើយព្យាយាមចូល មកក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះជាមួយនឹងអំពើបាបលើព្រលឹងរបស់គាត់។ គាត់មិន អាចលាក់បានទេ ព្រោះគាត់នៅតែទន់ភ្លន់។ អំពើបាបមិនបានជាប់គាំងដូចជា វាបានចាក់បូសចូលក្នុងចិត្តមនុស្សសព្វថ្ងៃនេះទេ ប៉ុន្តែគាត់ដឹងខ្លួនយ៉ាងខ្លាំងថា គាត់កំពុងឈរនៅចំពោះមុខអ្នកបង្កើតរបស់គាត់។ ឥឡូវនេះ គាត់បានលាក់ខ្លួន នៅក្នុងគុម្ពោត ហើយមិនចេញមកក្រៅទេ ហើយមិនអាចចេញមកបានរហូតដល់ ព្រះបានរៀបចំសម្រាប់គាត់។

16 យើងអាចត្រឡប់ទៅវិញ ហើយយកនៅក្នុងលោកុប្បត្តិជំពូកទី១៧ និងខ ទី៣ នៅពេលដែលបុព្វបុរសដ៏អស្ចារ្យ អំប្រាហាំ នៅពេលដែលគាត់បានចូល មកក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ ហើយព្រះបានមានបន្ទូលទៅកាន់គាត់ (នៅក្នុងជំពូក ទី១៧) ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះដ៏មានព្រះចេស្ដាអំប្រាហាំបានក្រាបលើមុខរបស់គាត់។ បុព្វបុរសដ៏អស្ចារ្យនោះ ជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះ មិនអាចឈរនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ

បានទេ ទោះបីជាបានបម្រើទ្រង់អស់រយៈពេលម្ភៃប្រាំឆ្នាំដោយស្មោះត្រង់។ ប៉ុន្តែ នៅពេលដែលព្រះបានចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់គាត់ បុព្វបុរសបានដួលផ្តាច់មុខ របស់គាត់ដោយសារតែគាត់មិនអាចឈរនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។

17 នៅក្នុងនិក្ខមនំ៣ យើងឃើញថាលោកម៉ូសេជាអ្នកបំរើអស្ចារ្យនិងជាហោរា របស់ព្រះ នៅពេលដែលគាត់នៅខាងក្រោយវាលខ្សាច់ បុរសនោះជាមនុស្ស បរិសុទ្ធ។ គាត់បានកើតមកក្នុងគោលបំណង។ គាត់បានកើតចេញពីផ្ទៃម្តាយ របស់គាត់ដើម្បីធ្វើជាហោរា។ គាត់បានព្យាយាមដើម្បីទទួលបានការអប់រំរបស់ គាត់និងធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលគាត់អាចធ្វើបានដើម្បីដោះប្រជាជនរបស់គាត់ ដោយសារតែគាត់យល់ថាគាត់នឹងរំដោះប្រជាជនរបស់គាត់ ប៉ុន្តែនៅពេលដែល គាត់បានយល់ពីវាដោយទស្សនៈខាងទ្រឹស្តី។ គាត់ត្រូវបានបណ្តុះបណ្តាល។ គាត់ត្រូវបានសិក្សាយ៉ាងល្អ។ គាត់អាចបង្រៀនពីប្រាជ្ញាជនជាតិអេហ្ស៊ីប ដែល ជាមនុស្សឆ្លាតបំផុតនៅលើពិភពលោក។ គាត់ដឹងគ្រប់ទាំងការចូលនិងចេញ។ គាត់បានស្គាល់បទគម្ពីរពី ក ដល់ អ។ គាត់បានដឹងពីការសន្យាដែលព្រះបាន ធ្វើ។ គាត់ស្គាល់ពួកគេពីទស្សនៈបញ្ញា។ ហើយគាត់គឺជា—បុរសយោធាដ៏អស្ចារ្យ ម្នាក់។ ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃមួយនៅខាងក្រោយវាលខ្សាច់ នៅពេលដែលគាត់ចូលមកក្នុង វត្តមានរបស់ព្រះ គាត់បានដោះស្រាយកងទ័ពរបស់គាត់ហើយដួល—លុតជង្គង់របស់ គាត់ ដោយដឹងថាគាត់នៅលើដីបរិសុទ្ធ។ គាត់មិនអាចឈរនៅលើដីរបស់គាត់ បានទេពេលគាត់មកក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ គាត់ក្រាបមុខចុះដូចអំប្រាហាំដែរ។ គាត់មិនអាចឈរនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះបានទេ។

18 នៅក្នុងនិក្ខមនំ ១៩:១៩ នៅពេលដែលមនុស្សដែលបានជ្រើសរើសរបស់ ព្រះតាំងពីពេលត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងថ្ងៃរបស់អំប្រាហាំ ពីអំប្រាហាំមកអ៊ីសាក អ៊ី សាកមកពីយ៉ាកុប ចេញពីយ៉ាកុបមកជាបុព្វបុរស ហើយពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំបាន បង្កើតមនុស្សបរិសុទ្ធ មនុស្សអស្ចារ្យ ប្រជាជនដែលបានជ្រើសរើស ពូជដែលបាន ជ្រើសរើស ជាមនុស្សបរិសុទ្ធ ជាមនុស្សបរិសុទ្ធ ហើយបានបម្រើព្រះជាជីវិតរបស់ ពួកគេ។ ហើយថ្ងៃមួយព្រះមានបន្ទូលថា “ប្រមូលជនជាតិអ៊ីស្រាអែលនៅទីនេះ ខ្ញុំ នឹងនិយាយទៅកាន់ពួកគេ។”

19 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះបានយាងចុះមកលើកំពូលភ្នំស៊ីណាយ ហើយ ភ្នំទាំងមូលបានឆេះ ហើយមានផ្សែងហុយចេញពីវាដូចជាឡភ្លើង ហើយ

ព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះបានបន្តឡើង អ៊ីស្រាអែលក្រាបចុះហើយនិយាយថា “ចូរឲ្យលោកម៉ូសេនិយាយ កុំឱ្យព្រះមានបន្ទូល ក្រែងយើងស្លាប់។” មនុស្ស នៅក្នុង វត្តមានរបស់ព្រះ ដឹងថាគាត់ជាមនុស្សមានបាប! ប៉ុន្តែពួកគេម្នាក់ៗបានកាត់ស្បែក ស្របតាមច្បាប់។ ពួកគេបានធ្វើតាមបញ្ញត្តិនិងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ប៉ុន្តែនៅពេលដែល ព្រះមានបន្ទូល ហើយពួកគេបានឡើងទៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ ពួកគេបានដឹងថា ពួកគេនៅខាងក្រៅ ពួកគេ—ពួកគេមិនត្រឹមត្រូវ មានអ្វីមួយដែលខ្វះខាត ពីព្រោះ ពួកគេនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។ បាទ។ ហើយពួកគេបាននិយាយថា “ចូរឲ្យលោក ម៉ូសេនិយាយ មិនមែនព្រះឡើយ ដ្បិតបើព្រះមានបន្ទូល យើងទាំងអស់គ្នានឹង ស្លាប់។ សូមឲ្យលោកម៉ូសេនិយាយមកកាន់យើង។”

20 វាគឺនៅក្នុងលូកា ៥:៨ នៅពេលដែលពេត្រុស...អូ នៅពេលដែលគាត់ជា មនុស្សរឹងរូសដ៏អស្ចារ្យ និងបុរសម្នាក់ដែលមានឥទ្ធិពលដ៏អស្ចារ្យ អំណាចដ៏ អស្ចារ្យដែលយើងយល់។ គាត់ដូចជាអ្នកសម្តែង អ្នកនេសាទម្នាក់។ ប៉ុន្តែនៅពេល ដែលគាត់បានឃើញការអស្ចារ្យរបស់ព្រះដែលសម្តែងដោយមនុស្សធម្មតាម្នាក់ មើលទៅដូចជា គាត់ទទួលស្គាល់នៅពេលនោះថាចាប់យកច្រើនជាងមនុស្សទៅ បោះត្រីទាំងអស់នៅក្នុងសំណាញ់ដែលគាត់ ជាមួយនឹងការអប់រំទាំងអស់របស់ គាត់ ចំណេះដឹងអំពីការនេសាទរបស់គាត់ បានស្ទុះត្រីពេញមួយយប់ ហើយ មិនបានយកអ្វីទាំងអស់។ ប៉ុន្តែគាត់បានឮនរណាម្នាក់និយាយថា “បោះសំណាញ់ របស់អ្នកចូល។”

21 ហើយនៅពេលដែលគាត់ចាប់ផ្តើមទាញ គាត់មានត្រីជាច្រើន ហើយគាត់ បានដឹងថាគាត់ជាមនុស្សមានបាប។ ហើយគាត់បាននិយាយថា “ឱព្រះអម្ចាស់ អើយ សូមចាកចេញពីទូលបង្គំ ដ្បិតទូលបង្គំជាមនុស្សមានបាប។” អ្នកណា និយាយអញ្ចឹង? ពេត្រុស នៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ បានសុំឱ្យព្រះចាកចេញពី វត្តមានរបស់គាត់ ពីព្រោះគាត់បានទទួលស្គាល់ខ្លួនឯងថាជាមនុស្សមានបាប។

22 អំប្រាហាំបានទទួលស្គាល់ខ្លួនឯងថា “ខុស។” អំដាមបានទទួលស្គាល់ ខ្លួនឯងថា “ខុស” ដែលជាកូនរបស់ព្រះ បានទទួលស្គាល់ខ្លួនឯងថា “ខុស។” ម៉ូសេបានទទួលស្គាល់ខ្លួនឯងថា “ខុស។” អ៊ីស្រាអែល ជាព្រះវិហារនិងប្រជាជាតិ មួយ បានទទួលស្គាល់ខ្លួនឯងថា “ខុស។” “ចេញពីខ្ញុំទៅ ដ្បិតខ្ញុំជាមនុស្សមាន បាប។” គាត់មិនបានព្យាយាមនិយាយថា “ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបរិសុទ្ធនិងសក្តិសម

ទទួលការនេះ។” គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំជាមនុស្សមានបាប។”

23 មានពេលមួយអ្នកកាន់សាសនានិយមខ្លួនឯង ជាមួយនឹងទ្រឹស្តីទាំងអស់ដែលគាត់អាចរៀននៅក្រោមគ្រូដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ឈ្មោះកាម៉ាលាល ឈ្មោះរបស់គាត់គឺសូលនៃក្រុងតើសុស ដែលយើងស្គាល់ថាជាប៉ុល ជាអ្នកកាន់សាសនា។ ទ្រង់ស្គាល់គ្រប់ទាំងខាងក្នុងនិងក្រៅសាសនារបស់ពួកគេ។ គាត់គឺជាធារិស្សរបស់ធារិស្ស និងជាជនជាតិហេព្រើរ។ គាត់ជាបុរសដែលមានការកត់សម្គាល់ ជាអ្នកប្រាជ្ញ ឆ្លាត ឆ្លាត មានការអប់រំ បានអះអាងថាគាត់ស្គាល់ព្រះតាំងពីតូច។ ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃមួយនៅលើផ្លូវរបស់គាត់ចុះទៅក្រុងម៉ាសាឈូសេត បង្គោលភ្លើងបានភ្លឺមកលើគាត់ ហើយគាត់បានធ្លាក់ពីលើ...ចេញពីជើងរបស់គាត់ ដល់ដី ក្នុងធូលីដី ហើយនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ តើទ្រង់ចង់ឲ្យទូលបង្គំធ្វើអ្វី?” ការបណ្តុះបណ្តាលដ៏អស្ចារ្យទាំងអស់របស់គាត់ ការបណ្តុះបណ្តាលទ្រឹស្តីដ៏អស្ចារ្យទាំងអស់របស់គាត់ ការអប់រំទាំងអស់របស់គាត់មិនមានន័យអ្វីទេ នៅពេលដែលគាត់បានឈរនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។

24 ខ្ញុំចង់ឈប់នៅទីនេះមួយនាទីហើយនិយាយថានោះជារឿងដូចគ្នា។ អ្នកប្រហែលជាមាន ឌីឌី បណ្ឌិត អ្វីក៏ដោយដែលអ្នកប្រហែលជា អ្នកប្រហែលជាបានទៅព្រះវិហារតាំងពីអ្នកនៅក្មេង អ្នកប្រហែលជាបានធ្វើអំពើសាសនាទាំងអស់នៅទីនោះ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះអ្នកនឹងមានអារម្មណ៍តិចតួច និងមិនរាប់បញ្ចូល។

25 ប៉ុលបានដឹងថាគាត់ខុស ហើយគាត់បានដួលទៅលើដី ក្រោមឥទ្ធិពលនិងអំណាច។ ពេលគាត់ក្រឡេកមើលទៅឃើញព្រះដែលគាត់កំពុងអធិប្បាយ ហើយ...ប្រឆាំងនឹង ហើយគិតថាគាត់ដឹង ហើយឃើញថាគាត់ខុស គាត់ក៏ធ្លាក់ពីជើងទៅដី ព្រោះគាត់នៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។ គាត់បានឃើញបង្គោលភ្លើងនោះ។

26 ចុះយ៉ូហានដ៏អស្ចារ្យនៃវិវរណៈ ១:៧ នៅពេលដែលគាត់បានបង្ហាញនិមិត្តហើយមើល ហើយព្រលឹងនិយាយទៅកាន់គាត់? ហើយគាត់បានងាកទៅមើលសម្លេងនោះ គាត់បានឃើញជើងចង្កៀងមាសប្រាំពីរ។ ហើយម្នាក់ឈរនៅកណ្តាលជើងចង្កៀងមាសទាំងប្រាំពីរ មានសក់ដូចជាមច្ឆេរ ភ្នែកដូចជាអណ្តាតភ្លើង ជើងដូចជាសរលង្ហិន ទ្រង់ត្រូវបានចងដោយខ្សែក្រវាត់មាសនៅជុំវិញប៉ាប ហើយទ្រង់ត្រូវបានគេហៅថាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ហើយនៅពេលដែលលោក

យ៉ូហានដ៏អស្ចារ្យបានដើរជាមួយព្រះគ្រីស្ទ ពីងផ្នែកលើទ្រូងរបស់ទ្រង់ នៅពេលដែលគាត់បានធ្វើរឿងទាំងអស់នេះ! ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយនៅព្រឹកនេះ ពំនួកិច្ចរបស់ប៉ុលលើសពីពួកគេ។ នៅទីនេះ បន្ទាប់ពីយ៉ូហានបានដើរជាមួយព្រះយេស៊ូវនិយាយជាមួយទ្រង់ ដេកជាមួយទ្រង់ បរិភោគជាមួយទ្រង់ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់បានឃើញទ្រង់ឈរនៅទីនោះ រដ្ឋដ៏រុងរឿងនោះ គាត់បាននិយាយថាគាត់បានដួលដូចជាមនុស្សស្លាប់នៅជើងរបស់ទ្រង់។ អាម៉ែន។ គិតមើល!

27 យើងអាចមកព្រះវិហារហើយនិយាយនិងសរសើរតម្កើងព្រះ ជាដើម ប៉ុន្តែអូ បងប្អូនអើយ នៅពេលដែលយើងឃើញទ្រង់យាងមក អ្វីមួយនឹងខុសគ្នានៅក្នុងចិត្តរបស់យើង! យើងប្រហែលជាគិតថាយើងបំពេញភាគព្វកិច្ចសាសនារបស់យើងដោយទៅព្រះវិហារហើយថ្វាយដង្ហាយមួយភាគក្នុងដប់របស់យើង។ យើងប្រហែលជាគិតថាយើងរក្សាច្បាប់របស់ក្រុមជំនុំ ហើយសូត្រគោលលទ្ធិទាំងអស់ ប៉ុន្តែអនុញ្ញាតឱ្យយើងក្រឡេកមើលទ្រង់ រឿងទាំងមូលបានផ្លាស់ប្តូរគ្រប់វិធីទាំងអស់។ បាទ វាប្រាកដណាស់។

28 បុរសដ៏អស្ចារ្យម្នាក់នេះ លោកយ៉ូហាន ជាបុរសដ៏អស្ចារ្យបែបនោះ ព្រះគម្ពីរបានចែងនៅក្នុងវិវរណៈ ១:៧ ថា “គាត់បានដួលដូចជាគាត់ជាមនុស្សស្លាប់។” បន្ទាប់ពីបីឆ្នាំកន្លះនៃការប្រកបជាមួយព្រះគ្រីស្ទ គឺជាអ្នកនិពន្ធម្នាក់នៃសំបុត្របានសរសេរពីក្រោយទ្រង់ បរិភោគជាមួយទ្រង់នៅតុ ដេកជាមួយទ្រង់នៅលើគ្រែ ហើយប្រកបជាមួយទ្រង់គ្រប់ទីកន្លែងដែលទ្រង់ទៅ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់ងាកមកឃើញទ្រង់ គាត់គ្មានជីវិតទៀតទេនៅក្នុងគាត់។ គាត់បានដួលដូចជាមនុស្សស្លាប់ទៅលើឥដ្ឋ ឬដល់ដី។ ត្រូវហើយ។

29 យើងឃើញអេសាយនៅក្នុងអេសាយ ៦:៥ ដូចដែលយើងទើបតែបានអាន ហោរាដ៏អស្ចារ្យនេះ គាត់ជាហោរាដ៏អស្ចារ្យបំផុតម្នាក់ដែលមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ មានសៀវភៅហុកសិបប្រាំមួយនៃព្រះគម្ពីរ មានហុកសិបប្រាំមួយជំពូកនៅក្នុងអេសាយ។ អេសាយចាប់ផ្តើមនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ពាក់កណ្តាលនៃអេសាយដែលគាត់បាននាំមកនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី នៅចុងបញ្ចប់នៃអេសាយគាត់បាននាំមកនូវសហស្សវត្សរ៍ គឺពិតជាលោកុប្បត្តិ គម្ពីរសញ្ញាថ្មី និងវិវរណៈ។ ល្អឥតខ្ចោះ! អេសាយគឺជាហោរាដ៏សំខាន់ម្នាក់។ ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃមួយគាត់បានឈរលើដៃរបស់អូសៀសជាស្តេចដ៏អស្ចារ្យ អូសៀសត្រូវបានដកចេញពីគាត់ ហើយគាត់បាន

ធ្លាក់ចុះ។ គាត់ជាមនុស្សល្អ គាត់ជាមនុស្សសុចរិត ប្រសិនបើស្តេចសុចរិតនោះ (ស្តេចល្អ) ទទួលស្គាល់គាត់ថាជាមនុស្សបរិសុទ្ធ ហើយរក្សាគាត់នៅក្នុងព្រះវិហាររបស់គាត់។

30 អេសាយបានឃើញការនិមិត្ត។ គាត់គឺជាហោរា។ អេសាយបានអធិប្បាយព្រះបន្ទូល។ គាត់ជាអ្នកដឹកនាំ។ អេសាយជាបុរសបរិសុទ្ធ។ ប៉ុន្តែថ្ងៃមួយ ឈរនៅក្នុងព្រះវិហារ គាត់បានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងអន្លង់ ហើយគាត់បានឃើញសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះ។ គាត់បានឃើញទេវតាមានស្លាបគ្របមុខ ស្លាបលើជើងរបស់ពួកគេ ហើយដោយស្លាប ស្រែកថា “បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធគឺព្រះអម្ចាស់ជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្ដា!”

31 ហោរានោះបានដឹងថាគាត់គ្មានអ្វីសោះ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “វេទនាដល់ខ្ញុំ ដ្បិតខ្ញុំជាមនុស្សមានបបួរមាត់មិនស្អាត។” ហោរាម្នាក់ ជាហោរាខ្លាំងបំផុតនៃព្រះគម្ពីរ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ។ “ខ្ញុំជាមនុស្សដែលមានបបួរមាត់មិនស្អាត ហើយខ្ញុំរស់នៅក្នុងចំណោមមនុស្សដែលបបួរមាត់មិនស្អាត។ វេទនាហើយពីព្រោះខ្ញុំឃើញសិរីល្អនៃព្រះ។”

32 ហើយគាត់បាននិយាយថា នៅពេលដែលទេវតានោះស្រែកថា “បង្គោលនៃព្រះវិហារបានញ័រទៅវិញទៅមក។” បងប្រុស នោះនឹងធ្វើឱ្យអ្នក...មិនត្រឹមតែបង្គោលព្រះវិហារនឹងញ័រទេ ប៉ុន្តែផ្ទៃមេឃនិងផែនដីទាំងមូលនឹងញ័រនៅពេលដែលទ្រង់យាងមកម្តងទៀត។ ភ្នំនឹងរត់ទៅ ហើយសមុទ្រនឹងរលាយបាត់ទៅ ហើយស្រែកថា “លាក់យើងពីមុខរបស់ទ្រង់ដែលគង់លើបល្ល័ង្ក។” វានឹងក្លាយជាពេលវេលាដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាច។ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា មិត្តមានបាបអើយ អ្នកត្រូវពិនិត្យមើលវាប្រសើរជាង។ ហ្នឹងហើយ។

33 ឥឡូវនេះ អេសាយបាននិយាយថា “វេទនាដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំជាមនុស្សមានបបួរមាត់មិនស្អាត ហើយខ្ញុំរស់នៅក្នុងចំណោមមនុស្សមិនស្អាត។ ហើយខ្ញុំ មនុស្សទាំងនេះ មានបបួរមាត់មិនស្អាត។”

34 ឥឡូវនេះសូមចាំថា ប្រសិនបើបុរសបរិសុទ្ធបែបនេះទទួលស្គាល់ខ្លួនឯងថា “មនុស្សមានបាប” នៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ តើមនុស្សមានបាបនិងមនុស្សទុច្ចរិតនឹងធ្វើអ្វីនៅថ្ងៃនោះ? តើមនុស្សដែលអង្គុយនៅក្នុងការប្រជុំនឹងធ្វើអ្វី? តើមនុស្សនឹងធ្វើអ្វីដែលបានឃើញអំណាចរបស់ព្រះ ដែលបានព្យាករណ៍ថយក្រោយនៅ

លើព្រះបន្ទូល ដែលបានឃើញព្រះបង្ហាញអង្គទ្រង់ ហើយ (លើសពីស្រមោលនៃការសង្ស័យ) រាល់បទគម្ពីរបានបំពេញ ហើយនឹងនៅតែព្យាយាមធ្វើវាទៅស្ថានសួគ៌ដោយមិនកើតជាថ្មី ហើយទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ? ព្រះគម្ពីរបានចែងថា “បើមនុស្សសុចរិតកម្របានសង្គ្រោះ តើមនុស្សមានបាបនិងមនុស្សទុច្ចរិតនឹងលេចមកនៅឯណា?” តើយើងនឹងឈរនៅកន្លែងបែបណា ប្រសិនបើយើងឃើញព្រះលាតត្រដាងអង្គទ្រង់នៅចំពោះមុខយើង ហើយឃើញសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះដូចគ្នានឹងពួកគេដែរ ហើយមនុស្សប្រភេទនោះបានស្រែកឡើងថា ជាហោរា និងពួកអ្នកប្រាជ្ញ ដែលព្រះបន្ទូលផ្អែកលើ? ប្រសិនបើពួកគេយំ ហើយក្រាបចុះ ហើយស្រែកថា “ខ្ញុំជាមនុស្សមានបបួរមាត់មិនបរិសុទ្ធ មិនស្អាត” តើនឹងមានអ្វីកើតឡើងចំពោះបុរសដែលមិនទាំងសារភាពអំពើបាបរបស់គាត់? តើនឹងមានអ្វីសម្រាប់ក្មេងជំទង់នោះដែលមិនសារភាពអំពើបាបរបស់គាត់? តើនឹងមានអ្វីសម្រាប់បុរសដែលមានចិត្តរឹងរូសដែលគិតថាគាត់ដឹងអំពីការបង្កើតរបស់ព្រះច្រើនជាងព្រះធ្វើដោយអង្គទ្រង់? តើនឹងមានអ្វីកើតឡើងចំពោះបុរសដែលបានចំណាយពេលពេញមួយជីវិតរបស់គាត់ដើម្បីព្យាយាមបដិសេធព្រះគម្ពីរ? តើបុរសនោះនឹងបង្ហាញខ្លួននៅឯណា? គិតមើល!

35 នេះគឺជាការផ្សាយដំណឹងល្អ។ នេះគឺជាពេលវេលាដើម្បីអង្រួនមនុស្ស។ នេះគឺជាពេលវេលាដែលព្រះបានមានបន្ទូលថានឹងមានពេលមួយ ទ្រង់បានអង្រួនភ្នំស៊ីណាយម្តង ប៉ុន្តែមានការញ្ជួយម្តងទៀត ថាទ្រង់ “មិនត្រឹមតែអង្រួនភ្នំស៊ីណាយប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែទ្រង់នឹងអង្រួនអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអាចរើចេញបាន។” ប៉ុន្តែតើអ្នកបានកត់សម្គាល់បទគម្ពីរដែលនៅសល់ទេ? “ប៉ុន្តែយើងទទួលបានរាជាណាចក្រដែលមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបាន!” ហាលេលូយ៉ា! អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអាចញ្ជ្រើននឹងត្រូវរង្គោះរង្គើ។ ផ្ទៃមេឃនឹងញ្ជ្រើ។ ផែនដីនឹងញ្ជ្រើ។ “ស្ថានសួគ៌និងផែនដីនឹងកន្លងផុតទៅ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលនោះនឹងមិនរលាយបាត់ឡើយ។ ដ្បិតនៅលើថ្មដានេះ ខ្ញុំនឹងសង់ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ ហើយទ្វារនរកនឹងមិនឈ្នះវាឡើយ។” អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអាចញ្ជ្រើនឹងត្រូវរង្គោះរង្គើ។ ប៉ុន្តែយើងទទួលបានព្រះរាជាណាចក្រដែលជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះផ្ទាល់ ហើយព្រះជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់មិនអង្រួនអង្គទ្រង់ទេ។ អាម៉ែន! អូ ខ្ញុំអើយ! “ប៉ុន្តែយើងទទួលបានរាជាណាចក្រដែលមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបាន” វាមិនអាចរង្គោះរង្គើបានទេ ប៉ុន្តែជាអ្នកនិពន្ធហោព្រើរបាននិយាយថា។

36 មនុស្សបែបនេះនិងមនុស្សបែបនេះ ពេលវេលានិងអារម្មណ៍របស់ពួកគេ! យើងក៏មាន ខ្លួនយើងដែរ យើងបានឃើញសិរីល្អរបស់ព្រះដូចជាបុរសទាំងនេះ បានធ្វើ។ ប្រាកដណាស់។ យើងបានឃើញវា។ យើងបានឃើញសិរីល្អរបស់ព្រះ ដូចជាអំប្រាណាបានឃើញវា។ យើងបានឃើញសិរីល្អរបស់ព្រះដូចជាលោកម៉ូសេ បានឃើញវា បង្គោលភ្លើងដូចគ្នា អំណាចនៃព្រះដូចគ្នា ព្រះគ្រីស្ទដូចគ្នាមិន... បង្ហាញអង្គទ្រង់ បង្ហាញអង្គទ្រង់ រក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់នៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ តើ យើងអាចមកដោយរបៀបណា ហើយដើរនិងព្យាបាលវាយ៉ាងស្រាល? តើយើង អាចដើរជុំវិញនិងកាន់តាមគោលលទ្ធិនិងនិកាយរបស់យើងដោយរបៀបណា ហើយមិនយកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ? តើវានឹងមានអ្វីសម្រាប់យើងនៅថ្ងៃនោះ? តើវានឹងកើតឡើងជាមួយយើងយ៉ាងដូចម្តេច នៅពេលដែលយើងបានឃើញ សិរីរុងរឿងរបស់ព្រះ?

37 មនុស្សខ្លះនឹងឈរហើយពួកគេលេងសើចនឹងវា អ្នកខ្លះនឹងសើចចំអក វា អ្នកខ្លះនឹងហៅវាថាជ្រុលនិយម អ្នកខ្លះហៅវាថាជំងឺផ្លូវចិត្ត អ្នកខ្លះហៅវាថា របៀបសេចក្តី អ្នកខ្លះហៅវាថាជឿមួយប្រឡឹងផ្សេងទៀត។ ដូចសុភាសិតចាស់ ថា “មនុស្សល្ងើល្ងើនឹងដើរដោយស្បែកជើងរឹងតែទេវតានឹងដើរដោយកោតខ្លាច វិញ។” ហ្នឹងហើយ។ “មនុស្សល្ងើល្ងើបាននិយាយនៅក្នុងចិត្តថា ‘គ្មានព្រះទេ។’” នៅពេលដែលគាត់ឃើញព្រះបានសម្តែងយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះដោយព្រះបន្ទូលរបស់ ទ្រង់ផ្ទាល់ (មិនមែនដោយគោលលទ្ធិទេ ប៉ុន្តែដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់) ហើយ បន្ទាប់មកដើរលើវាហើយលេងសើចនឹងវា គាត់ជាមនុស្សល្ងើល្ងើ។ ពីព្រោះ វាជា ព្រះជាព្រះបន្ទូល ហើយព្រះបានបង្កើតអង្គទ្រង់ធម្មតាចំពោះគាត់ ហើយគាត់ជា “មនុស្សល្ងើល្ងើ” ព្រះគម្ពីរបានចែង។ តើវានឹងមានអ្វីសម្រាប់គាត់ពេលគាត់ត្រូវឈរ នៅកន្លែងនោះ? វានឹង—វានឹងអាក្រក់សម្រាប់បុរសនោះនៅថ្ងៃនោះ ជាមនុស្ស ទុច្ចរិត។

38 ទោះបីមនុស្សមានបាបប្រែចិត្ត ក៏មិនមានការភ័យខ្លាចអ្វីដែរ។ អូ អត់ទេ។ មនុស្សមានបាបដែលនឹងប្រែចិត្ត គាត់ដឹងថាមានការលះបង់ដ៏បង្កូរឈាមកំពុង រង់ចាំ ដើម្បីឈរជំនួសគាត់។ នោះហើយជាអ្វីដែលផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវការល្ងង់លោម។ ខ្ញុំ បានឃើញសិរីល្អរបស់ព្រះ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាមានអំណាចរបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំស្គាល់ ការប៉ះព្រះហស្តទ្រង់។ ខ្ញុំដឹងពីការប៉ះនៃការដាក់ទោសរបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំដឹងថាទ្រង់

ជាព្រះ។ ហើយខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំមិនបានធ្វើទេ ប៉ុន្តែមានម្នាក់ឈរនៅទីនោះសម្រាប់ខ្ញុំ។ អាម៉ែន។ មានម្នាក់ដែលឈរនៅទីនោះហើយនិយាយថា “ឱព្រះវរបិតាអើយ សូម ដាក់អំពើទុច្ចរិតទាំងអស់របស់ទ្រង់មកលើខ្ញុំ ព្រោះទ្រង់បានឈរសម្រាប់ខ្ញុំនៅលើ ផែនដី។” ហាលេលូយ៉ា! បន្ទាប់មកខ្ញុំដើរទៅកាន់បល្ល័ង្កនៃព្រះ ដោយគ្មាន មានព្រះគុណនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីដឹងថាវាមិនមែនដោយការប្រព្រឹត្តល្អទេ ប៉ុន្តែដោយសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ខ្ញុំបានសង្គ្រោះ។ មិនមែនជាអ្វីដែលខ្ញុំ អាចធ្វើបាន អ្វីដែលខ្ញុំអាចចូលរួម អ្វីដែលខ្ញុំអាចនិយាយបាន ប៉ុន្តែដោយព្រះគុណ របស់ទ្រង់ដែលទ្រង់បានសង្គ្រោះខ្ញុំ។

39 កុំឆ្ងល់ថាការដែលចាប់បាននោះស្រែកថា “ព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យ ជាសព្វពិរោះ ដែលសង្គ្រោះមនុស្សបាបដូចខ្ញុំ។ ពីដើមបាត់បង់ តែខ្ញុំបានរកឃើញ ក៏ខ្វាក់ តែ ឥឡូវខ្ញុំឃើញ។”

40 តើខ្ញុំអាចទៅស្ថានសួគ៌ដោយរបៀបណា? តើអ្នកអាចទៅស្ថានសួគ៌ដោយ របៀបណា? យើងមិនអាចធ្វើវាបានទេ យើង និងគ្មានផ្លូវសម្រាប់យើងធ្វើវាទេ។ ប៉ុន្តែមានម្នាក់បានធ្វើផ្លូវ។ ហើយទ្រង់គឺជាផ្លូវ។ ហើយតើយើងទៅរកទ្រង់ដោយ របៀបណា? ដោយវិញ្ញាណតែមួយ ព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ យើងបានទទួលបុណ្យ ជ្រមុជទឹកចូលទៅក្នុងរូបកាយតែមួយដែលនឹងត្រូវបានលើកឡើងដូចជាគន្លង មួយ។ យើងនឹងចេញពីផែនដីក្នុងនាមជាអវកាសយានិកនៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ ដោយជំនឿរបស់ព្រះ។ អាម៉ែន។ ប្រាកដណាស់។ មនុស្សមានបាបប្រែចិត្តមិន ចាំបាច់បារម្ភទេ មាននរណាម្នាក់នៅទីនោះជំនួសពួកគេ។

41 អូ បន្ទាប់ពីយើងបានចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ឥឡូវនេះ ហើយយើងដឹង ថាយើងបាននៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ យើងបានឃើញទ្រង់ធ្វើអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ នៅពេលដែលទ្រង់នៅទីនេះនៅលើផែនដី។ តើអ្នកដឹងដោយរបៀបណា...តើអ្នក ស្គាល់ដើមទំពាំងបាយជូរដែលអ្នកកំពុងមើលដោយរបៀបណា? ព្រោះផលផ្លែ។ តើអ្នកស្គាល់ក្រុមជំនុំដែលអ្នកទៅដោយរបៀបណា? ដោយផលផ្លែ។ ព្រះយេស៊ូវ មានបន្ទូលថា “អ្នកណាដែលជឿលើខ្ញុំ កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកនោះនឹងធ្វើដែរ។ ទី សំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកដែលជឿ។”

42 ឥឡូវនេះ យើងឃើញថាទ្រង់មិនដែលតែងតាំងយើងឱ្យទៅបង្កើតនិកាយ ទេ។ ទ្រង់មិនដែលតែងតាំងយើងឱ្យទៅបង្កើតគោលលទ្ធិទេ។ ប៉ុន្តែទ្រង់បាន

ព្រមទាំងយើងប្រឆាំងនឹងការបែបនេះ។ “ដ្បិតអ្នកណាយកអ្វីចេញពីវា ឬបន្ថែមអ្វីទៅ ក្នុងវា ដូចគ្នានឹងត្រូវដកចេញ ចំណែករបស់ពួកគេ នៅក្នុងសៀវភៅជីវិត។” ឃើញទេ?

43 ដូច្នោះ យើងមិនត្រូវបានតែងតាំងឱ្យធ្វើអ្វីក្រៅពីនៅជាមួយព្រះបន្ទូលនោះ។ ហើយប្រសិនបើមនុស្សម្នាក់ត្រូវបានបញ្ជូនមកពីព្រះ គាត់នឹងនៅជាមួយព្រះបន្ទូល ព្រោះព្រះអាចបញ្ជូនបានតែតាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ឃើញទេ? ឃើញទេ ទ្រង់ត្រូវតែនៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ បន្ទាប់មកនៅពេលដែលយើងចូលមកក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ នៅពេលដែលមនុស្សម្នាក់ចូលមកក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ គាត់បានផ្លាស់ប្តូរជារៀងរហូត ប្រសិនបើមានការផ្លាស់ប្តូរចំពោះគាត់។ ឥឡូវនេះ មានអ្នកដែលអាចដើរក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ ហើយមិនយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះវា។ ទ្រង់មិនត្រូវបានតែងតាំងឡើងសម្រាប់ជីវិតទេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើគាត់ត្រូវបានគំរុំទុកជាមុនពីព្រះ ដរាបណាចលនាដំបូងមកដល់គាត់ដឹងវា។ នោះជាភ្លើង។

44 សូមក្រឡេកមើលស្រីពេស្យាតូចនោះនៅថ្ងៃនោះនៅឯស្រុកសាម៉ារី ជាស្រ្តីនោះ។ នាងមានរូបរាងមិនល្អទាំងផ្លូវចិត្តនិងរាងកាយ។ យើងដឹងហើយ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលនាងបានឃើញទិសម្តាល់នោះបានធ្វើ អំពីព្រះមេស៊ី នាងបាននិយាយថា “យើងដឹងថាព្រះមេស៊ីនឹងមកដើម្បីធ្វើរឿងនេះ។ អ្នកច្បាស់ជាហោរារបស់ទ្រង់។”

ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំគឺជាព្រះមេស៊ីដែលត្រូវបានសរសេរឲ្យមក។”

45 នាងបានទទួលស្គាល់វា។ នាងមិនដែលសួរសំណួរមួយទៀតទេ។ នាងចាប់ផ្តើមភ្លាមៗជាមួយនឹងទំនួលខុសត្រូវ ដើម្បីដឹងថាប្រសិនបើនាងបានរកឃើញការនោះ ហើយចូលមកក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ នាងទទួលខុសត្រូវក្នុងការប្រាប់អ្នកផ្សេងអំពីវា។ ហាលេលូយ៉ា! ត្រូវហើយ។ មនុស្សណាដែលចូលមកក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះគឺទទួលខុសត្រូវនៅចំពោះព្រះ ចាប់ពីនាទីនោះតទៅ ដើម្បីប្រាប់នរណាម្នាក់ផ្សេងទៀត។ មើលអំប្រាហាំ មើលម៉ូសេ មើលពេត្រុស មើលប៉ុល។ នៅពេលដែលពួកគេចូលមកក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ ទទួលស្គាល់ខ្លួនឯងថា “មនុស្សមានបាប” ហើយបានបោះត្រាទីបន្ទាល់របស់ពួកគេជាមួយនឹងជីវិតរបស់ពួកគេ។ មើលក្មេងស្រីតូច នាងមិនអាចនៅបានទៀតទេ នាងបានទៅទីក្រុងហើយប្រាប់បុរសថា

“មកមើលបុរសដែលប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើ។ តើនេះមិនមែនជាព្រះមេស៊ីទេ ឬ?” ពួកគេមិនអាចបដិសេធជាបានទេ ព្រោះវាជាបទគម្ពីរ។ ប្រាកដណាស់។ បាទ ពួកគេត្រូវតែធ្វើវា បុរសម្នាក់ នៅពេលដែលយើងមានទំនួលខុសត្រូវក្នុងការប្រាប់ អ្នកដទៃដូចលោកម៉ូសេបានធ្វើ ដូចជាពេត្រុសបានធ្វើដូចប៉ុលបានធ្វើ។ បន្ទាប់ពី រឿងទាំងនេះ អ្នកបានឃើញវា ហើយចូលមកក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ អ្នកទទួល ខុសត្រូវចំពោះសារដើម្បីទៅដល់នរណាម្នាក់ផ្សេងទៀត។ អ្នកមិនអាចអង្គុយនៅ ស្ងៀមជាមួយវាបានទេ។ អ្នកត្រូវតែយកវាទៅឱ្យអ្នកផ្សេង។

46 ខ្ញុំចាំថាបងស្រីចាស់ម្នាក់ធ្លាប់នៅទីនេះ ម្តាយរបស់បងប្រុស ហ្គ្រាហាំ ស្ងៀ លលីង នាងធ្លាប់អង្គុយនៅទីនេះក្នុងព្រះវិហារ ហើយនាងនឹងច្រៀង “ខ្ញុំទើបតែ បញ្ចប់! ខ្ញុំកំពុងរត់ រត់ រត់ ហើយខ្ញុំទើបតែទៅដល់ហើយខ្ញុំមិនអាចអង្គុយចុះ បានទេ។” នាងទើបតែរកឃើញអ្វីមួយ។ ខ្ញុំបានទៅព្រះវិហារពណ៌តូចមួយនៅ ទីនេះនៅល្វីសរីល ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាបានក្រោកឈរឡើង ច្រៀង “ខ្ញុំកំពុង រត់លើមហាវិថីស្តេច ទើបតែរកឃើញហើយឡើងលើផ្លូវហាយវេ!”

47 មានអ្វីមួយអំពីវា នៅពេលដែលអ្នករកឃើញព្រះគ្រីស្ទ អ្នកមិនអាចរក្សា សន្តិភាពរបស់អ្នកបានទៀតទេ។ នៅសល់នៃថ្ងៃរបស់អ្នក អ្នកគឺជាមនុស្សដែល ផ្លាស់ប្តូរ ព្រោះនៅពេលដែលជីវិតនិងជីវិតមកជាមួយគ្នា វាបង្កើតពន្លឺភ្លឺ។ ពិត។ នៅពេលដែលអំពូលភ្ជាប់ជាមួយខ្សែ ប្រសិនបើវាជាអំពូលត្រឹមត្រូវ វាត្រូវតែផ្តល់ ពន្លឺ នៅពេលដែលចរន្តនិងអំពូលចូលគ្នា គ្មានអ្វីត្រូវធ្វើក្រៅពីបញ្ចេញពន្លឺ។ វា ត្រូវតែធ្វើវា។ ហើយនៅពេលដែលបុរសឬស្ត្រីត្រូវបានតំរូវទុកជាមុនសម្រាប់ជីវិត អស់កល្ប ហើយពួកគេឃើញចរន្តរបស់ព្រះចាប់អំពូលនោះ វានឹងបញ្ចេញពន្លឺ គ្រប់ទីកន្លែងដែលវាអាចធ្វើបាន។ អ្នកប្រហែលជាមិនលើសពីដប់វ៉ាត់ទេ ប៉ុន្តែអ្នក នឹងខ្ចាត់ខ្ចាយនូវអ្វីដែលអ្នកមាន។ បើអ្នកមិនមែនជាប្រាំរយវ៉ាត់ទេ ចូរបញ្ចេញពន្លឺ ដប់វ៉ាត់។ ផ្តល់ពន្លឺរបស់អ្នក! “សូមឱ្យពន្លឺរបស់អ្នកភ្លឺនៅចំពោះមនុស្ស ដើម្បីឱ្យគេ បានឃើញការល្អរបស់អ្នក ហើយលើកតម្កើងព្រះវរបិតាដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌។” បាទ មែនហើយ។

48 នៅពេលដែលបុរសម្នាក់មកទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះ គាត់ទទួលស្គាល់ ខ្លួនឯងថា “មិនល្អទេ។” តើបុរសម្នាក់អាចដើរជុំវិញហើយអួតថាគាត់ធំប៉ុណ្ណា ហើយអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ នៅពេលដែលគាត់គ្មានអ្វីសោះ? គាត់គ្មានអ្វីត្រូវ

ចាប់ផ្តើមទេ។ ថ្ងៃមួយចុះនៅ មេមហ្វីស ថេនណេស៊ី ឬមួយ...ខ្ញុំមិនគិតថាវានៅមេមហ្វីសទេ។ វាជាកន្លែងមួយក្នុងចំណោមកន្លែងនៅទីនោះ។ ខ្ញុំនៅជាមួយបងប្រុសដេវីស ហើយកំពុងមាន—ការរស់ឡើងវិញ។ វាប្រហែលជាមេមហ្វីស។ ហើយយើងបានទៅ ទៅកូលីស្សូម ហើយពួកគេមាននៅទីនោះ មិនមែនជាកូលីស្សូមទេ វាជាប្រភេទនៃវិចិត្រសាល ហើយពួកគេមាន—រូបសំណាកដ៏អស្ចារ្យដែលពួកគេបានទទួលពីផ្នែកផ្សេងៗនៃផែនដី ខុសគ្នា ហ៊ីរតូលីជាដើម និងសិល្បករដ៏អស្ចារ្យបានគូរ។ ហើយបន្ទាប់មកពួកគេមានការវិភាគលើបុរសម្នាក់ដែលមានទម្ងន់មួយរយហាសិបផោន។ អ្នកដឹងទេ តើគាត់មានតម្លៃប៉ុន្មាន? ប៉ែតសិបបួនសេន។ នោះហើយជាអ្វីដែលគាត់មាន។ ប៉ែតសិបបួនសេនគឺទាំងអស់—សារធាតុគីមីទាំងអស់ដែលអ្នកអាចចេញពីគាត់។ គាត់មានទឹកស្រាប់គ្រាន់ដើម្បីបោះសំបុកមេម៉ាន់ ហើយគាត់មានគ្រប់គ្រាន់ កាល់ស្យូមបន្តិច ប៉ូតាស្យូមតិចតួច។ វានឹងលក់ក្នុងតម្លៃប៉ែតសិបបួនសេន។ ប៉ុន្តែយើងគ្រាន់តែថែរក្សាប៉ែតសិបបួនសេនហើយបង្កើតវានៅជុំវិញ។

49 មានក្មេងប្រុសពីរនាក់ឈរនៅទីនោះ ហើយម្នាក់មើលម្នាក់ទៀតនិយាយថា “ដឹង យើងមិនមានតម្លៃច្រើនទេឬ?”

គាត់បាននិយាយថា “ហ្នឹងហើយ យើងមិនជាថ្លៃទេ ចន។”

50 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប៉ុន្តែចាំបន្តិច ក្មេងប្រុសអើយ អ្នកមានព្រលឹងនៅទីនោះដែលមានតម្លៃមួយម៉ឺនផែនដី ដែលត្រូវបាន អាចត្រូវបានប្រោសលោះដោយអំណាចនៃព្រះ ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យវា។”

51 មនុស្ស ពេលគាត់ឃើញរឿងទាំងនេះ គាត់មានទំនួលខុសត្រូវក្នុងការប្រាប់អ្នកដទៃ។ ខ្ញុំបានឃើញវានៅពេលខ្ញុំនៅក្មេង។ ខ្ញុំបានចំណាយពេលពេញមួយជីវិត។ ខ្ញុំសុំទោសដែលខ្ញុំមានជីវិតមួយ សង្ឃឹមថាខ្ញុំមានមួយម៉ឺន។ ប្រសិនបើខ្ញុំមានភាពអស់កល្បជានិច្ច ខ្ញុំនៅតែចង់ប្រាប់មនុស្សអំពីវា ព្រោះវាជាជឿនដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់បានឃើញ។ ប្រសិនបើអ្នកនឹងអាននៅក្នុងអេសេគាល ៣៣ ជំពូកទី ៣៣ នៃអេសេគាល មានអ្នកយាមម្នាក់ឈរនៅលើប៉ម ហើយអ្នកយាមនេះទទួលខុសត្រូវលើទីក្រុងទាំងមូល។ អាម៉ែន។ ឥឡូវនេះ ចូរភ្ញាក់ឡើង ដាស់ខ្លួនអ្នកទៅកាន់មនសិការខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នកមួយនាទី ខណៈពេលដែលខ្ញុំទៅដល់បទគម្ពីរនេះ។ អ្នកយាមនោះច្បាស់ជាអ្នកហ្វឹកហាត់។ គាត់ត្រូវតែដឹងពី

អ្វីដែលគាត់កំពុងធ្វើ ព្រោះនៅចម្ងាយណាមួយ នៅពេលដែលពួកគេក្រោកឡើង សត្រូវគាត់អាចរកឃើញវា។ គាត់អាចប្រាប់ពីការហែក្បួនរបស់ពួកគេ គាត់អាច ប្រាប់ពីពណ៌របស់ពួកគេ គាត់អាចប្រាប់ពីឋានៈនិងឯកសាររបស់ពួកគេ។ គ្រាន់តែ ភ្នែកមនុស្សអាចមើលឃើញ គាត់អាចមើលឃើញវា។ ហើយគាត់ខ្ពស់ជាងអ្នក ផ្សេងទៀត ព្រោះគាត់ត្រូវបានហ្វឹកហាត់ឱ្យស្គាល់សត្រូវ។ ហើយព្រះបានទាមទារ ទីក្រុងទាំងមូលនៅក្នុងដែនរបស់គាត់។ “អ្នកយាម ចុះយប់នេះ?” ហាលេលូយ៉ា!

52 នោះជារបៀបដែលទាហានរបស់ព្រះមានសព្វថ្ងៃនេះ។ ពួកគេត្រូវបាន បណ្តុះបណ្តាលដល់ព្រះបន្ទូល។ នៅពេលដែលមានអ្វីកើតឡើងដែលមានភាព រលោងបន្តិច នោះជាអ្វីផ្សេងទៀតដែលមិនមែនជាបទគម្ពីរ ពួកគេព្រមានក្រុមជំនុំ របស់ពួកគេ។ អ្វីក៏ដោយដែលមិនមែនជាព្រះគម្ពីរ អ្វីដែលមិនមែន—នោះមិនមែន ជាព្រះ ដូចជាការទទួលទានស៊ុប ការរាំ និងអ្វីៗផ្សេងទៀត ដើម្បីសងគុណ គ្រូគង្វាល។ រឿងទាំងនោះគឺខុស។ ហ្គេមប៊ុនកូនិងពិធីជប់លៀងនៅក្នុងព្រះវិហារ វាខុសហើយ! ហើយអ្នកយាមពិតប្រាកដនៅលើជញ្ជាំង ដែលធ្លាប់នៅក្នុងវត្តមាន របស់ព្រះ...ប្រសិនបើគាត់មិននៅលើជញ្ជាំង ប្រសិនបើគាត់គ្រាន់តែសន្មត់ថា នៅលើជញ្ជាំង ជញ្ជាំងប្រហែលជាមិនខ្ពស់ជាងក្រុមជំនុំទៀតឡើយ។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើគាត់ជាអ្នកយាមត្រឹមត្រូវ នោះព្រះបានលើកគាត់ឡើងចូលទៅក្នុងរង្វង់ ដែលពួកគេមិនធ្លាប់មាន។ ប៉ុន្តែគាត់មើលហ្វូងចៀម ហើយព្រះទាមទារវាពីគាត់! មនុស្សរបស់ព្រះដែលឈរនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ ហើយដឹងថាព្រះជាព្រះ ហើយ ដឹងថាព្រះរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយមើលព្រះសម្តែងអង្គទ្រង់ ហើយបំពេញ កាតព្វកិច្ចរបស់ទ្រង់ ហើយរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ មិនថាអង្គការឬនិកាយប៉ុន្មាន ព្យាយាមបំបែកវាទេ គាត់ដឹងពីឋានៈនិងឯកសាររបស់សត្រូវ។ អាម៉ែន។ គាត់ ដឹងពីអ្វីដែលត្រូវប្រាប់ក្រុមជំនុំ អ្នកយាមពិតប្រាកដ។

53 ប្រសិនបើយើងបានសារភាពថាទ្រង់គឺ យើងបាននៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ ហើយយើងបានសារភាពអំពើបាបរបស់យើង ពួកគេត្រូវបានលុបចោលនូវ សៀវភៅនៃការចងចាំរបស់ទ្រង់។ គ្មាននរណាម្នាក់ទេ ប៉ុន្តែព្រះអាចធ្វើវាបាន។ ឥឡូវនេះ អ្នកអាចធ្វើអ្វីបានចំពោះខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងអត់ទោសឱ្យអ្នក ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងចងចាំវា។ បើខ្ញុំធ្វើអ្វីដាក់អ្នក អ្នកនឹងអត់ទោសឱ្យខ្ញុំ ប៉ុន្តែអ្នកនឹងចងចាំវា។ ប៉ុន្តែព្រះអាច អត់ទោសហើយបំភ្លេចវា។ គិតបែបនោះ “មិនចាំទេ!” អាម៉ែន។ នោះធ្វើឱ្យខ្ញុំមាន

អារម្មណ៍ល្អ។ នៅពេលដែលវាមិនត្រូវបានគេចងចាំទៀតទេ គ្មានអ្វីអាចធ្វើបាន ក្រៅពីព្រះ។ គ្មានអ្វីក្រៅពីព្រះអាចធ្វើវាបាន។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់នឹងលុបវា ចេញពីសៀវភៅនៃការចងចាំរបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើវាបានទេ អ្នកមិនអាចធ្វើវា បានទេ ព្រោះយើងមានតែញាណតិចតួចទាំងនេះប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែទ្រង់គ្មានដែន កំណត់ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់អាចបំភ្លេចបានថាវាធ្លាប់ត្រូវបានធ្វើ។ អាម៉ែន។

54 ស្រ្តីវ័យក្មេងម្នាក់មកពីព្រះវិហារប្រទេសមួយ ហើយឪពុករបស់នាងគឺជាគ្រូ អធិប្បាយចាស់ទុំ ឬជាសមាជិកនៃក្រុមជំនុំ។ ដូច្នោះហើយនាងបានផ្លាស់ទៅ ទីក្រុង ហើយនាងបានលាយឡំជាមួយស្រ្តីនៅទីនោះ ហើយបានសម្តែងដូចដែល ពួកគេបានធ្វើ និងម៉ូដ។ ហើយថ្ងៃមួយនាងមានការខ្មាស់រៀនចំពោះប៉ានិង ម៉ាករបស់នាងដែលបានមក ឬឪពុករបស់នាង ម្តាយរបស់នាងបានស្លាប់។ ដូច្នោះបុរសចំណាស់ រឿងតែមួយគត់ដែលគាត់ធ្វើ ក្រោកពីព្រលឹម ញ៉ាំអាហារ ពេលព្រឹករបស់គាត់ ហើយយកព្រះគម្ពីរហើយអានវា ហើយយំអធិស្ឋាននិងស្រែក ពេញមួយថ្ងៃ ហើយរត់ឡើងចុះក្នុងបន្ទប់ ហើយនាងខ្មាស់រៀនបន្តិចអំពីវា។ ដូច្នោះ —បន្ទាប់មកពេលពេញមួយយប់ ប្រសិនបើគាត់កាន់ព្រះគម្ពីរ ចាប់ផ្តើមអានវា គាត់បានងើបឡើងពីគ្រែ ហើយស្រែកថា “ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ! ហាលេលូយ៉ា! អូ ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ!” គ្រាន់តែឈរហើយយំពាក់កណ្តាលយប់។

55 ដូច្នោះថ្ងៃមួយនាងនឹងទៅកំសាន្តសមាជិកក្រុមជំនុំរបស់នាងទៅ ពីជើងដំបូលៀងតូចមួយដូចដែលពួកគេតែងតែមាន អ្នកដឹងទេ ដូច្នោះនាងមិនដឹងថា នាងនឹងធ្វើអ្វីជាមួយឪពុករបស់នាងទេ។ យ៉ាងណាមិញវាគឺជាឪពុករបស់នាង។ ដូច្នោះនាងបានសម្រេចចិត្តដាក់គាត់នៅលើដំបូល ហើយនិយាយថា “ប៉ា អ្នកមិន ចង់នៅក្បែរស្រ្តីទាំងនេះ ទេឬ?”

បាននិយាយថា “ទេ ខ្ញុំមិនជឿថាខ្ញុំចង់ធ្វើបែបនោះទេ។”

56 គាត់បាននិយាយថា “មែនហើយ យើងនឹងមានស្រ្តីក្រុមជំនុំនៅទីនេះនៅ ថ្ងៃនេះ ហើយយើងនឹងមានការប្រជុំតូចមួយ ការប្រជុំអធិស្ឋានតិចតួច។ ដូច្នោះខ្ញុំ —ខ្ញុំប្រាប់អ្នក ពុកអើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនឡើងលើដំបូលផ្ទះ?”

បាននិយាយថា “ខ្ញុំគ្រាន់តែជឿថាខ្ញុំនឹងធ្វើវាបាន។”

57 ដូច្នោះនាងបាននិយាយថា “អានសៀវភៅដ៏ល្អនេះ។” ហើយនាងបានផ្តល់

ឱ្យគាត់នូវភូមិសាស្ត្រ។ យកព្រះគម្ពីរចេញពីគាត់ ដូច្នោះគាត់នៅស្ងៀម។ ដូច្នោះបានដឹងថាប្រសិនបើគាត់អានព្រះគម្ពីរ ហេតុអ្វី គាត់នឹងទៅធ្វើឱ្យមានសំលេងរំខានយ៉ាងខ្លាំងនៅទីនោះ។ ដូច្នោះគាត់នៅពីលើពួកគេ អ្នកដឹងទេ កន្លែងដែលពួកគេកំពុងរៀបចំពិធីជប់លៀងរបស់ពួកគេ។ ដូច្នោះនាងផ្តល់ឱ្យគាត់នូវភូមិសាស្ត្របាននិយាយថា “នេះគឺល្អណាស់។ អ្នកគួរតែអានវា ប៉ា ព្រោះវាប្រាប់អ្នកពីការពិតទាំងអស់អំពីពិភពលោក។”

“អូ” គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងរីករាយក្នុងការអានវា។”

58 ដូច្នោះគាត់បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះអ្នកឡើងទៅទីនោះហើយនៅស្ងៀមរហូតដល់ស្រ្តីទាំងនេះចាកចេញ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំនឹង...អ្នកត្រលប់មកវិញ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកអាចធ្វើអ្វីដែលអ្នកចង់ធ្វើ។” គាត់បានយល់ព្រមធ្វើវា។ ដូច្នោះគាត់ឡើងទៅជាន់លើ អង្គុយនៅទីនោះ។

59 ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាកំពុងជប់លៀងតែរបស់ពួកគេ អ្នកដឹងទេ និយាយអំពីដូច្នោះ-និង-ដូច្នោះ ហើយអ្នកដឹងពីរបៀបដែលវាទៅ មានពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យទាំងអស់។ ហើយនៅពេលនោះមានអ្វីមួយកាត់ជាន់ខាងលើ ស្រែកនិងលោកហើយម្នាក់សិលាបានធ្លាក់ចុះ។ បុរសចំណាស់រត់ចុះឡើងតាមជំហ្មងយ៉ាងលំបាកតាមដែលគាត់អាចទៅបាន លោកឡើងចុះ ហើយស្រែកថា “ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ! ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ!” ស្រ្តីទាំងនោះមិនដឹងថាមានអ្វីកើតឡើងនៅទីនោះ អ្វីដែលពួកគេនៅជាន់ខាងលើ។ ដូច្នោះជំហានដែលគាត់មកដោយផ្ទាល់ពីបាកតាមដែលគាត់អាចទៅបាន។

នាងបាននិយាយថា “ប៉ា ខ្ញុំផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវភូមិសាស្ត្រដើម្បីអាន។”

60 បាននិយាយថា “បាទ ខ្ញុំដឹងហើយ។ អ្នកដឹងទេ” បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានអាននៅក្នុងភូមិសាស្ត្រនេះ ដែលជាកន្លែងដែលមានកន្លែងនៅក្នុងសមុទ្រដែលមិនមានបាតនៅក្នុងវា។” ហើយបាននិយាយថា “ខ្ញុំបានអាននៅទីនេះក្នុងព្រះគម្ពីរកាលពីម្សិលមិញ ទ្រង់មានបន្ទូលថាទ្រង់បានដាក់អំពើបាបរបស់ខ្ញុំនៅក្នុង សមុទ្រនៃការបំភ្លេចចោល។ ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ!...?...” បាននិយាយថា “ពួកគេនៅតែទៅ។ ពួកគេមិនមានទីបញ្ចប់ទេ ពួកគេនៅតែបន្ត។” នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ ហើយគាត់បានស្រែកអំពីវា។ មែនហើយ ត្រឹមត្រូវហើយ។

61 ព្រះដាក់អំពើបាបរបស់យើងនៅក្នុងសមុទ្រនៃការបំភ្លេចចោល បំបាត់ពួកគេ ហើយពួកគេដូចជាពួកគេមិនដែលកើតឡើង។ អូ ខ្ញុំអើយ! បន្ទាប់មកយើងឈរ ដោយព្រះគុណនៃព្រះ តាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់របស់យើង បរិសុទ្ធ និងបរិសុទ្ធ ដូចជាទ្រង់បរិសុទ្ធ ដោយសារតែទ្រង់មិនបានឃើញខ្ញុំនៅពេលដែល ខ្ញុំឡើងមកទីនោះ ទ្រង់បានឃើញព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់។ ផ្លូវតែមួយគត់ដែល ទ្រង់អាចមើលឃើញ...មិនអាចមើលឃើញខ្ញុំទេ ព្រោះខ្ញុំនៅក្នុងព្រះរាជបុត្រារបស់ ទ្រង់។ ហើយទ្រង់ឃើញតែព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ។ តើវាមិនអស្ចារ្យទេឬ? យើងមិនចាំបាច់គិតអំពីអំពើបាបទៀតទេ វាបាត់អស់ហើយ វាស្ថិតនៅក្រោមព្រះ លោហិត។ បាទ មែនហើយ។ មិនចាំបាច់បារម្ភអំពីវាទៀតទេ វាអស់ហើយ ចេញពី ការចងចាំរបស់ព្រះ។ ទ្រង់មិនទាំងចាំផង វាគ្មានទៀតទេ។

62 អេសាយ ជាហោរាដ៏ខ្លាំងពូកែនោះ នៅពេលដែលគាត់បានសារភាពអំពើបាប របស់គាត់ គាត់បាននិយាយថា “វេទនាដល់ខ្ញុំ ដ្បិតខ្ញុំជាមនុស្សមានបបូរមាត់មិន ស្អាត។” ហោរា! “ខ្ញុំជាមនុស្សមានបបូរមាត់មិនស្អាត ហើយក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំក៏ មិនស្អាតដែរ។” ឃើញទេ? “មនុស្សដែលខ្ញុំអធិប្បាយទៅ ពួកគេមិនស្អាតទេ។ ខ្ញុំ មិនស្អាតទេ។ ហើយវេទនាគឺខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែនៅទីនេះមានទេវតាមួយក្រុមចុះពីសិរីល្អ នៃព្រះ ត្រលប់មកវិញ—ពពក ហើយខ្ញុំមើលទៅទីនោះហើយឃើញរថភ្លើងរបស់ ទ្រង់ពេញស្ថានសួគ៌ទាំងមូល។ ហើយខ្ញុំមើលទៅទាំងនេះដែលមិនដឹងថាបាប ជាអ្វី។ ពួកគេមិនទាំងដឹងថាបាបជាអ្វី ហើយនៅទីនោះ ក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ ពួកគេមានស្លាបពីរនៅលើមុខរបស់ពួកគេ ពួកគេមានស្លាបពីរនៅលើជើងរបស់ ពួកគេ ហើយពួកគេកំពុងហោះហើរដោយស្លាបពីរ ហើយពួកគេយំទាំងយប់ទាំង ថ្ងៃ បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធគឺព្រះអម្ចាស់។” អើយ! នោះនឹងធ្វើឱ្យអ្នកមានអារម្មណ៍ ថាមិនបរិសុទ្ធ មែនទេ? ឥឡូវនេះ តើគាត់បានធ្វើអ្វី? គាត់បាននិយាយថា “វេទនា គឺខ្ញុំ។”

63 ហើយនៅពេលដែលគាត់បានសារភាពអំពើបាបរបស់គាត់ហើយនិយាយ ថា “ខ្ញុំវេទនាហើយ” ទេវតាបានទៅយកអណ្តាត រឹសធុងថ្មដែលតំណាងឱ្យ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនិងភ្លើង ហើយមកដាក់នៅលើបបូរមាត់របស់ហោរា ហើយ និយាយថា “ខ្ញុំបានសម្អាតអ្នក។” បន្ទាប់មកស្លាបហើរតាមវិធីរបស់ពួកគេបែប នោះ ផ្លាស់ប្តូររាំងនន់នៃពេលវេលា ហើយគាត់បានឮព្រះមានបន្ទូលថា “តើ

អ្នកណានឹងទៅសម្រាប់យើង?”

64 ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីគាត់បានរកឃើញថាមានវិធីដើម្បីបំបាត់អំពើបាប ព្រះចង់ឱ្យនរណាម្នាក់ទៅសម្រាប់ទ្រង់ ហើយគាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំនៅទីនេះ សូមបញ្ជូនខ្ញុំមក។” គាត់បាននៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ ហើយបានសារភាពអំពើបាបរបស់គាត់ ហើយត្រូវបានសម្អាតពីអំពើបាបរបស់គាត់ ហើយបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចសម្រាប់ការបម្រើ។ អាម៉ែន។

65 ដូចដែលកវីចាប់បាន បាននិយាយថា:

ឥឡូវនេះមនុស្សរាប់លាននាក់នៅក្នុងអំពើបាបនិងភាព
អាម៉ាស់កំពុងស្លាប់
ស្តាប់ការយំសោកសៅនិងដូចតំរបស់ពួកគេ
បងប្អូនអើយ ប្រញាប់ទៅជួយសង្គ្រោះពួកគេ
ឆ្លើយយ៉ាងរហ័ស “លោកគ្រូ ខ្ញុំនៅទីនេះ។”

66 នៅពេលដែលខ្ញុំគិតពីអាហ្វ្រិក ឥណ្ឌា និងជុំវិញពិភពលោក ប្រជាជាតិរាប់លាននាក់ស្រែកយំសុំក្តីមេត្តា ហើយអ្នកណានឹងទៅ? កុំហុចខិត្តបំណ្ណឲ្យពួកគេ ប៉ុន្តែសូមនាំពួកគេមកព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ នរណាម្នាក់នៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ ដូចជាលោកម៉ូសេ ដែលអាចចុះទៅទីនោះ ហើយបង្ហាញការរំដោះពិតប្រាកដដល់ពួកគេ។ កុំធ្វើឱ្យពួកគេចូលរួមព្រះវិហារ ឬចាប់ដៃគ្នាមានគោលលទ្ធិ ប៉ុន្តែនាំមកនូវការរំដោះដល់ព្រលឹងរបស់ពួកគេ បុរសដែលគោរពព្រះល្អ។ មែនហើយ អេសាយបានសារភាពអំពើបាបរបស់គាត់ ហើយត្រូវបានសម្អាត។

67 បន្ទាប់ពីយ៉ាកុបបានចំបាប់ពេញមួយយប់ ក្នុងការសារភាពអំពើបាបរបស់គាត់ តើអ្នកចាំកន្លែងដែលគាត់នៅទេ? វាត្រូវបានគេហៅថាប៉េនីអែល ប៉េ-នី-អែ-ល ប៉េនីអែល។ ពាក្យប៉េនីអែល ជាភាសាហេព្រើរ មានន័យថា “មុខរបស់ព្រះដ៏មានព្រះចេស្ដា។” យ៉ាកុប ក្មេងអៀនខ្មាស់បានរត់ទាំងអស់... ឈ្មោះរបស់គាត់គឺយ៉ាកុប ដែលមានន័យថា “អ្នកជំនួស” នោះជាអ្នកបញ្ឆោត បានរត់ពេញមួយជីវិតរបស់គាត់ ឆ្ងាយពីព្រះ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់មានពេលមួយនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះនៅប៉េនីអែល នៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះជាម្ចាស់ គាត់បានកាន់ព្រះ ហើយមិនបណ្តេញទ្រង់ចេញឡើយ។ ព្រះអង្គអើយ យើងត្រូវការយ៉ាកុបបន្ថែមទៀត។ ទ្រង់នៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះ ក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ ទ្រង់គង់រហូតដល់ថ្ងៃលិច។ ព្រះទ្រង់

មានបន្ទូលថា “អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំទៅ ព្រោះព្រះអាទិត្យកំពុងរះ។” ហើយគាត់បាន នៅចំពោះមុខព្រះរហូតដល់ថ្ងៃលិច ប៉ុន្តែគាត់បានចេញទៅដោយសុចរិតហើយ បានសង្គ្រោះ។ ហីៗ

68 អូ អ្វីដែលអស្ចារ្យ វាគឺឥឡូវនេះ ដើម្បីដឹងថាគាត់បានបោកចំបាប់។ នោះ ហើយ គាត់បានឃើញទិសម្តាល់របស់ព្រះ គាត់មានសុបិនអំពីព្រះ ប៉ុន្តែនេះ គឺជាពេលមួយដែលគាត់នៅចំពោះមុខព្រះ ក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។ គិតទៅមិត្ត អើយ។ ឥឡូវនេះ ដូចដែលយើងប្រញាប់។ នៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ បុរសម្នាក់ ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ។ យ៉ាកុបត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ។ ឥឡូវនេះគាត់អាចដើរជាមួយព្រះ។ បាទ គាត់ជាមនុស្សខុសពីគាត់ពេលគាត់ឡើងទៅទីនោះ។ ការប្រយុទ្ធបាន ចប់ហើយ។ បាទ មែនហើយ។ ហើយគាត់ចាប់ផ្តើមសង់អាសនៈ។ គាត់មិនដែល ធ្លាប់សាងសង់អាសនៈទេ អ្នកដឹងទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា នៅពេលដែលអ្នកចូល មកក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ អ្នកចង់សង់អាសនៈនៅកន្លែងណាមួយ។ អ្នកចង់រក កន្លែងណាមួយដែលអ្នកអាចអធិស្ឋាន។ ទ្រង់បានសង់អាសនៈមួយ។ គាត់ត្រូវ បានសម្អាត ហើយព្រះបានឈ្នះ។

69 ហើយយ៉ាកុបត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរពីយ៉ាកុប “អ្នកជំនួស” ទៅអ៊ីស្រាអែល “ព្រះអង្គម្ចាស់ដែលមានអំណាចជាមួយព្រះ។” នោះហើយជាអ្វីដែលបាន កើតឡើងចំពោះយ៉ាកុប។ អ្នកជំនួស អ្នកបោកបញ្ឆោត មនុស្សទុច្ចរិត មនុស្សមិន បរិសុទ្ធ អ្នកបោកប្រាស់បានបញ្ឆោតបងប្អូនរបស់គាត់ លួចសិទ្ធិពីកំណើត ដូចដែលវាមកពីបងប្រុសរបស់គាត់ បានយកវិធីកម្មក្នុងការធ្វើវា អ្នកបោកប្រាស់។ គាត់បានបញ្ឆោតឪពុកក្មេករបស់គាត់។ ដាក់ដំបងប៉ុបនិង ធ្វើកូនគោប្រឡាក់ ពេលគោមានផ្ទៃពោះមកទីនោះ មើលវា ហើយចៀម...នឹង ឃើញដំបងដែលមានស្នាមអុចខ្មៅ ហើយបង្កើតជាសត្វពាហនៈ ផ្តល់សញ្ញា កំណើតដល់ពួកគេ។ អ្នកបោកបញ្ឆោត បញ្ឆោតឪពុកក្មេកខ្លួនឯង។ បញ្ឆោតម្តាយ របស់គាត់ បញ្ឆោតឪពុករបស់គាត់ បញ្ឆោតបងប្រុសរបស់គាត់ ប៉ុន្តែនៅពេល ដែលគាត់បានចូល...គាត់ជាមនុស្សខ្មាស់រៀន។ គាត់កំពុងរត់គ្រប់ទីកន្លែងដែល គាត់ទៅ តែងតែរត់ចេញពីព្រះ គាត់រត់ចេញពីបងប្រុសរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែនៅពេល ដែលគាត់ចូលមកក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ គាត់បានទទួលស្គាល់ថាគាត់ជាមនុស្ស មានបាប។ តើគាត់បានធ្វើអ្វី? តើគាត់បានធ្វើអ្វី? គាត់បានឃើញឱកាសរបស់

គាត់។ គាត់បានជួបអ្វីមួយដែលគាត់មិនបានគិតពីមុន ហើយគាត់បានស្នាក់នៅ ទីនោះរហូតដល់អំពើបាបទាំងអស់បានបាត់។ អូ ខ្ញុំអើយ! ព្រះបានទទួលគាត់ នៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។

70 ព្រះចាត់ចែងវិធីមួយដើម្បីទទួលមនុស្សនៅក្នុងវត្តមានរបស់ពួកគេ បន្ទាប់មក ពួកគេធ្វើការសម្រេចចិត្តរបស់ពួកគេ។ ពួកគេខ្លះរត់ចេញពីទ្រង់ ខ្លះរត់ទៅរកទ្រង់។ ប្រសិនបើពួកគេត្រូវបានកំណត់ទុកជាមុនសម្រាប់ជីវិត ពួកគេជឿវា ពួកគេព្យួរ លើវា។ ប្រសិនបើពួកគេមិនមែនទេ ពួកគេព្យាយាមរត់ចេញហើយនិយាយថា “គ្មានអ្វីសម្រាប់វាទេ?” ឃើញទេ? ហើយនោះគឺជាបុរសដែលបាត់បង់។ “អ្នក ដែលសារភាពអំពើបាបរបស់ខ្លួន នឹងត្រូវលើកលែងទោស។ បើអ្នកលាក់អំពើបាប របស់អ្នក អ្នកនឹងមិនរីកចម្រើនទេ។” អត់ទេ។

71 ដូច្នេះ យ៉ាកុប ពេលគាត់ អ្នកដឹងទេ នៅថ្ងៃបន្ទាប់គាត់បានជួបអេសាវ បងប្រុសរបស់គាត់។ គាត់មិនត្រូវការជំនួយពីគាត់ទេ។ គាត់មិនត្រូវការកងទ័ព របស់គាត់ទេ។ គាត់នៅក្នុងការងារសាងសង់អាសនៈ។ គាត់មិនខ្លាចអេសាវទៀត ទេ។

72 ទំនុកតម្កើង ១៦:៨ ដាវីឌបាននិយាយថា “ខ្ញុំបានតាំងព្រះអម្ចាស់ នៅចំពោះមុខខ្ញុំ។” នោះជារឿងល្អដែលត្រូវធ្វើ។ ទំនុកតម្កើង ១៦:៨ “ខ្ញុំបាន តាំងព្រះអម្ចាស់នៅចំពោះមុខខ្ញុំ។” ដូច្នេះគាត់មិនអាចច្រឡំអំពីវាបានទេ។ គាត់ ចង់ដឹងអំពីវត្តមានរបស់ទ្រង់ ដូច្នេះដាវីឌបាននិយាយថា “ខ្ញុំបានតាំងព្រះអម្ចាស់ នៅចំពោះមុខខ្ញុំជានិច្ច។ ឥឡូវនេះខ្ញុំ ដាវីឌ បានតាំងព្រះអម្ចាស់នៅចំពោះមុខ ខ្ញុំជានិច្ច ដើម្បីឱ្យដឹង—ដឹងអំពីវត្តមានរបស់ព្រះ។” តើនោះមិនមែនជាមេរៀនល្អ សម្រាប់យើងទាំងអស់គ្នានៅយប់នេះទេឬ? តាំងព្រះអម្ចាស់នៅចំពោះមុខយើង ដូច្នេះយើងនឹងដឹងអំពីវត្តមានរបស់ទ្រង់។ ដាក់ទ្រង់ជាមុនសិន។ ហេតុអ្វី? ដាក់ ទ្រង់ជាមុន មុនអ្នក។ ហេតុអ្វី? បន្ទាប់មកអ្នកនឹងមិនធ្វើបាបនៅពេលអ្នកដឹងថា អ្នកនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះជានិច្ច។ នៅពេលអ្នកដឹងថាព្រះគង់នៅជុំវិញ អ្នកមើល អ្វីដែលអ្នកនិយាយ។

73 បុរសម្នាក់ នៅពេលដែលគាត់គិតថាព្រះបានបាត់ទៅ គាត់នឹងជេរ គាត់នឹង មានចំណង់ចង់បានស្រ្តី គាត់នឹងធ្វើ...គាត់នឹងលួច បន្លំ កុហក។ គាត់នឹងធ្វើអ្វី គ្រប់យ៉ាងនៅពេលដែលគាត់គិតថាព្រះមិនឃើញគាត់។ ប៉ុន្តែនាំគាត់ចូលទៅ

ក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ គាត់នឹងបញ្ឈប់វាឥឡូវនេះ។ ឃើញទេ? ហើយដាវីឌបាននិយាយថា “ខ្ញុំបានដាក់ព្រះអម្ចាស់នៅចំពោះខ្ញុំជានិច្ច។” នោះជារឿងល្អ។ កុំឆ្ងល់ថាព្រះមានបន្ទូលថាគាត់ជាមនុស្សដែលធ្វើតាមចិត្តរបស់ទ្រង់។ មនុស្សនឹងធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងនៅពេលដែលគាត់គិតថាព្រះមិននៅជិត។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់ដឹងថាព្រះនៅជិត តើអ្នកធ្លាប់កត់សម្គាល់ឃើញមនុស្សមានបាបទេ? សូមឲ្យមនុស្សដែលគោរពព្រះដើរឡើង គាត់នឹងឈប់ស្តីបន្ទោស បើគាត់បានទទួលការគោរពអ្វីទាំងអស់។ ឃើញទេ? គាត់នឹងមិនប្រាប់រឿងកំប្លែងកខ្វក់ដែលគាត់នឹងប្រាប់ទេ។ ឃើញទេ? ឃើញទេ គាត់នឹងចាកចេញពីវា ពីព្រោះគាត់ដឹងថាគាត់នៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ ព្រោះព្រះគង់នៅក្នុងរោងឧបោសថនៃរាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ ឃើញទេ?

74 បន្ទាប់ពីដាវីឌបានធ្វើដូច្នោះ គាត់បាននិយាយថា “ចិត្តរបស់ខ្ញុំនឹងរីករាយ។” ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកអានវា ទំនុកតាម្តី ១៦។ “ចិត្តខ្ញុំនឹងអរសប្បាយ ហើយសាច់ឈាមខ្ញុំនឹងសម្រាកដោយសង្ឃឹម។” ហេតុអ្វី? ចិត្តខ្ញុំនឹងអរសប្បាយព្រោះខ្ញុំមានព្រះនៅពីមុខខ្ញុំគ្រប់ពេលវេលា។ “ហើយសាច់របស់ខ្ញុំនឹងសម្រាកដោយសង្ឃឹម ប្រសិនបើខ្ញុំស្តាប់ ខ្ញុំនឹងរស់ឡើងវិញ។ ដ្បិតទ្រង់នឹងមិនឲ្យព្រះជីវិតសុទ្ធរបស់ទ្រង់ឃើញការពុករលួយទេ ហើយទ្រង់ក៏មិនទុកព្រលឹងទ្រង់នៅក្នុងនរកដែរ។” ឃើញទេ? នៅពេលដែលដាវីឌដាក់ព្រះនៅចំពោះមុខគាត់ ហើយបានដឹងថាគាត់ស្ថិតនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះជានិច្ច។ “ចូរស្វែងរកនគរព្រះជាមុនសិន។”

75 ឥឡូវនេះ សូមស្តាប់ ក្រុមជំនុំ ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក។ ហើយខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកស្តាប់ខ្ញុំឥឡូវនេះ។ ដូចដែលបងប្រុសម៉ាកយូលធ្លាប់និយាយថា “ខ្ញុំនឹងនិយាយអ្វីមួយ។” តែងតែដាក់ព្រះអម្ចាស់នៅចំពោះមុខអ្នក ហើយកុំធ្វើអ្វីដែលអ្នកមិនធ្វើនៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ ព្រោះទ្រង់កំពុងមើលអ្នក។ ឃើញទេ? ព្រះអម្ចាស់បានបោះជំរំលើអស់អ្នកដែលកោតខ្លាចទ្រង់។ ទ្រង់មិន...ទ្រង់គ្រាន់តែនៅជិតអ្នក។ ហើយទ្រង់ជ្រាបអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកកំពុងធ្វើ ហើយអ្នកត្រូវតែទទួលស្គាល់វា។ នៅពេលអ្នកចាប់ផ្តើមនិយាយកុហក កុំធ្វើវា ចូរចាំថា ព្រះកំពុងស្តាប់អ្នក។ បើអ្នកចាប់ផ្តើមបោកបន្តិច កុំធ្វើវា ព្រះជាម្ចាស់កំពុងសម្លឹងមើលអ្នក។ បើអ្នកចាប់ផ្តើមយកព្រះនាមទ្រង់ដោយឥតប្រយោជន៍ កុំធ្វើវាឲ្យសោះ ព្រះកំពុងស្តាប់អ្នក។ ចាប់ផ្តើមជក់បារី ទ្រង់កំពុងមើលអ្នក។ ឃើញទេ? ទ្រង់...យើងធ្លាប់ច្រៀងចម្រៀងមួយបទ “នៅតាមផ្លូវទៅកាន់លំនៅពិតរបស់ព្រលឹង មានភ្នែកមួយសម្លឹងមើលអ្នក

គ្រប់ជំហានដែលអ្នកធ្វើ ភ្នែកដ៏អស្ចារ្យនេះភ្ញាក់ឡើង សម្លឹងមើលអ្នក។” ចូរចាំថា ធ្វើដូចជាវិធាន ចូរដាក់ព្រះអម្ចាស់នៅចំពោះមុខអ្នក។ នោះចិត្តរបស់អ្នកនឹងអរសប្បាយ ហើយសាច់របស់អ្នកនឹងបានស្ងប់ក្នុងក្តីសង្ឃឹម ដ្បិតទ្រង់បានសន្យា។ បាទ មែនហើយ។ គាត់ដឹងថាគាត់នឹងរស់ឡើងវិញដោយសារព្រះបានសន្យា។ ត្រូវហើយ។

76 នៅពេលដែលយើងចូលមកក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ យើងបានផ្លាស់ប្តូរមិនដែលនៅដដែល។ សូមក្រឡេកមើលគ្រប់សម័យកាល នៃគ្រប់ការដើរនៃជីវិតរបស់មនុស្ស។ សូមក្រឡេកមើលអំប្រាហាំ។ អ្នកនិយាយថា “មែនហើយ ជីវិតដែលបានផ្លាស់ប្តូរគឺសម្រាប់តែអ្នកបម្រើព្រះប៉ុណ្ណោះ។” អូ ទេ។ ជីវិតដែលបានផ្លាស់ប្តូរគឺសម្រាប់មនុស្សគ្រប់គ្នា។ ឃើញទេ?

77 ឥឡូវនេះ អំប្រាហាំជាកសិករ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់បានឮសំឡេងរបស់ព្រះមានបន្ទូលមកកាន់គាត់ ហើយបានឃើញនិមិត្តនោះ គាត់ជាមនុស្សផ្លាស់ប្តូរតាំងពីពេលនោះមក។ គាត់បានញែកខ្លួនគាត់ចេញពីសាច់ញាតិរបស់គាត់ ពីសហការីទាំងអស់របស់គាត់ ហើយបានដើរជាអ្នកធ្វើដំណើរ និងជាជនចម្លែកនៅក្នុងទឹកដីចម្លែក ពេញមួយជីវិតរបស់គាត់ រស់នៅក្នុងតង់ ព្រោះគាត់បានសារភាពយ៉ាងច្បាស់ថាគាត់កំពុងស្វែងរកទីក្រុងដែលអ្នកសាងសង់និងអ្នកបង្កើតគឺជាព្រះ។ គាត់បានដឹងថាមានព្រះមួយអង្គ ហើយមានទីក្រុងមួយកន្លែងដែលអ្នកសាងសង់និងអ្នកបង្កើតគឺជាព្រះ។ នោះហើយជាអ្វីដែលហេព្រើរ ១១ ប្រាប់យើងថាគាត់កំពុងស្វែងរកទីក្រុងដែលអ្នកសាងសង់និងអ្នកបង្កើតគឺជាព្រះ។ គាត់គឺជាបុរសម្នាក់ដែលបានផ្លាស់ប្តូរ ប៉ុន្តែគាត់មិនមែនជាអ្វីក្រៅពីកសិករទេ។ ប៉ុន្តែគាត់បានឃើញនិមិត្តមួយហើយចូលមកក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ ហើយគាត់គឺជាមនុស្សដែលផ្លាស់ប្តូរតាំងពីពេលនោះមក។

78 ម៉ូសេ គាត់ជាអ្នកគង្វាលម្នាក់ ប៉ុន្តែគាត់គឺជាមនុស្សដែលបានផ្លាស់ប្តូរនៅពេលដែលគាត់ចូលមកក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។ គាត់ជាមនុស្សកំសាក គាត់រត់ចេញពីផារ៉ាអូន ដោយមានកងទ័ពទាំងមូលនៅពីក្រោយគាត់។ ប៉ុន្តែដោយមានជំបងនៅក្នុងដៃរបស់គាត់ គាត់បានត្រឡប់មកវិញហើយយកប្រទេសទាំងមូល។ ឃើញទេ? ហេតុអ្វី? គាត់ចូលមកក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។ គាត់ជាមនុស្សផ្លាស់ប្តូរអ្នកគង្វាល។

79 ពេត្រុស ជាអ្នកនេសាទ មិនដឹងអ្វីសោះអំពីការនេសាទ... ឬមិនស្គាល់អ្វីអំពី ព្រះ រឿងតែមួយគត់ដែលគាត់ប្រហែលជាដឹងគឺរបៀបចាប់ត្រី។ ប៉ុន្តែនៅពេល ដែលគាត់មកនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ ហើយឃើញអ្នកបង្កើតដ៏អស្ចារ្យដែលអាចប ង្កើតត្រីបាន នៅពេលដែលទ្រង់បានប្រាប់គាត់ឱ្យទម្លាក់សំណាញ់សម្រាប់ការ ចាប់ឆ្មោត។ មិនមានត្រីនៅទីនោះទេ គាត់គ្រាន់តែទាញអ្នកឡើង។ ប៉ុន្តែគាត់បាន និយាយថា “តាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ ទូលបង្គំជឿថាទ្រង់ជា ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ហើយប្រសិនបើទ្រង់អនុញ្ញាត... ប្រសិនបើខ្ញុំទម្លាក់សំណាញ់ ទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំឱ្យធ្វើវា នៅព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ពីព្រោះទ្រង់និងព្រះបន្ទូលរបស់ ទ្រង់គឺដូចគ្នា ខ្ញុំបានទម្លាក់សំណាញ់។” ហើយនៅពេលដែលគាត់ចាប់ផ្តើមទាញ គាត់បាននិយាយថា “ចាកចេញ ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំជាមនុស្សមានបាប។” ឃើញទេ អ្នកនេសាទម្នាក់ បន្ទាប់ពីពេត្រុសបានជួបព្រះគ្រីស្ទ គាត់មិនដូចគ្នា ទៀតទេ។ ក្រោយមក គាត់ស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះ គាត់ត្រូវបានផ្តល់កូនសោដល់ ព្រះរាជាណាចក្រ។ បាទ មែនហើយ។

80 ប៉ុល ជាជាវិស៊ីដែលចេះស្ទើរខ្លួនឯង បានអប់រំនិងបណ្តុះបណ្តាល ក្នុងសាសនាទាំងអស់... ដែលមាននៅក្នុងលោកក្នុងថ្ងៃនោះ អ្នកប្រាជ្ញម្នាក់ ក្នុងចំណោមអ្នកប្រាជ្ញដែលស្គាល់ខ្ពស់បំផុតនៅក្នុងទឹកដី។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែល គាត់មកនៅមុខបង្គោលភ្លើងនោះនៅថ្ងៃមួយ ព្រះដែលគាត់បានបៀតបៀនដោយ មិនដឹងខ្លួន។ គាត់ជាជាវិស៊ី គាត់មិនជឿថាព្រះជាមនុស្សទេ។ ទ្រង់បានដឹងថា ព្រះជាបង្គោលភ្លើង វាបាននាំវាស្រ្តរបស់ទ្រង់ចេញពីប្រទេសអេហ្ស៊ីប វាបាននៅជា មួយពួកគេគ្រប់ពេល។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់បានឃើញបង្គោលភ្លើងនេះ គាត់ ក៏ដួលលើមុខរបស់គាត់។ ហើយគាត់បានឮសំឡេងមួយនិយាយថា “សុល ហេតុអ្វីបានជាអ្នកបៀតបៀនខ្ញុំ?”

បាននិយាយថា “តើព្រះអង្គជានរណា?”

ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំជាព្រះយេស៊ូវ។”

81 គាត់គឺជាបុរសម្នាក់ដែលនិយាយថា “តើអ្នកបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក យ៉ាងដូចម្តេច?” គាត់បាននៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។ គាត់គឺជាមនុស្សដែលផ្លាស់ ប្តូរតាំងពីពេលនោះមក គាត់បាននៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។ វាផ្លាស់ប្តូរបុរសម្នាក់។

82 ឆាល ជីហ្វីននី មេធាវី មេធាវីដ៏អស្ចារ្យម្នាក់នៅភីឡាដិលភា ប៉ុន្តែនៅពេល

ដែលគាត់ចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ គាត់បានបោះបង់ការសិក្សាច្បាប់របស់គាត់។ ហើយក្លាយជាគ្រូអធិប្បាយដ៏ខ្លាំងបំផុតនៃប្រទេសនេះមិនធ្លាប់មាន។

[កន្លែងទេនៅលើកាសែត—អដង។]...គឺជាគ្រូអធិប្បាយ ពីព្រោះថ្ងៃមួយគាត់បានមកនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។ គាត់គិតថាម្តង គាត់នឹងសិក្សាពីព័ន្ធកិច្ច។ អ្នកស្គាល់សៀវភៅរបស់គាត់។ ខ្ញុំទទួលបានជីវប្រវត្តិរបស់គាត់។ គាត់បានចេញទៅអធិស្ឋាន។ គាត់គិតថាគាត់ជាគ្រូអធិប្បាយ។ គាត់មានបំណងប្រាថ្នាចង់អធិប្បាយ ហើយគាត់មានសេចក្តីអធិប្បាយពីរបីដែលគាត់ព្យាយាមអធិប្បាយ។ នៅថ្ងៃមួយ គាត់បានចេញទៅក្រៅការិយាល័យរបស់គាត់ ដើម្បីអធិស្ឋាន ហើយចេញទៅក្រៅក្នុងព្រៃ។ គាត់បានចុះទៅខាងក្រោយដើមឈើចាស់មួយកន្លែងដែលគាត់ទៅរាល់សៀល។ សាសនាខ្លាំងណាស់ ប៉ុន្តែគាត់មិនជឿលើរឿងនោះទេ។

មានស្រ្តីពីរនាក់នៅក្នុងព្រះវិហារ បន្តនិយាយថា “លោក។ ហ្វីននី យើងកំពុងអធិស្ឋានថាអ្នកនឹងទទួលបានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។”

គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំជាគ្រូអធិប្បាយ។”

83 បាននិយាយថា “លោក ហ្វីននី អ្នកគឺជាបុរសដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ ហើយអ្នកបានទទួលព្រះបន្ទូលដ៏អស្ចារ្យ ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវការព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ យើងកំពុងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក។” ស្រ្តីតូចផ្អែមល្អែម។

84 ដូច្នោះគាត់បានបន្ត។ ដូច្នោះរាល់ថ្ងៃគាត់ចេញទៅក្រោយការិយាល័យរបស់គាត់ ចៅហ្វាយរបស់គាត់និងពួកគេទាំងអស់ដែលគាត់ធ្វើការ ហើយគាត់នឹងចេញពីការិយាល័យច្បាប់របស់គាត់ហើយចេញទៅទីនោះដើម្បីអធិស្ឋាន។ ហើយថ្ងៃមួយគាត់បានអធិស្ឋាននៅទីនោះ ហើយគាត់បានឮសំឡេងជក់។ គាត់គិតថាចៅហ្វាយរបស់គាត់កំពុងមកតាមប្រមាញ់គាត់។ គាត់បានលោតយ៉ាងលឿន។ គាត់បាននិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ ទូលបង្គំជឿទ្រង់។” ហើយជក់ខ្លះបានបាក់ គាត់បានទទួល “អូ! អ៊ឹម! អូ!” ក្រោកឡើងហើយនិយាយ ក្រឡេកមើលជុំវិញ ឃើញអ្វីដែលវាត្រូវបានបំបែកជក់។ ហើយវាក៏ជាពេលដែលគាត់បានចូលមកក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។ គាត់បានដឹងថាជក់បានបំបែកសម្រាប់គោលបំណងមួយ។ គាត់ឈរនៅទីនោះ ទឹកភ្នែកហូរចុះថ្ពាល់របស់គាត់។ គាត់បាននិយាយថា “ប្រហែលជាពួកគេជាស្រ្តី។ ខ្ញុំខ្មាស់គេពេលឃើញខ្ញុំនិយាយជាមួយព្រះរបស់ខ្ញុំ”

ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថាវាជាកិត្តិយសសម្រាប់នរណាម្នាក់ដែលឃើញខ្ញុំនិយាយជាមួយ
 ចៅហ្វាយរបស់ខ្ញុំ។ តើព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំធំជាងចៅហ្វាយខ្ញុំប៉ុណ្ណាទៅ!” បាន
 និយាយថា “ព្រះអម្ចាស់ អត់ទោសឱ្យខ្ញុំ ហើយបំពេញខ្ញុំដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ”
 បានចាប់ផ្តើមស្រែកនិងស្រែក។ ទ្រង់គង់នៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។ គាត់រត់ទៅ
 ទីប្រជុំជនយ៉ាងលឿនទៅកាន់ការិយាល័យរបស់គាត់។ គាត់ស្រែកយ៉ាងខ្លាំង គាត់
 ត្រូវទៅក្រោយទ្វារ និយាយថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំនឹងនាំភាពអាម៉ាស់មក
 លើទ្រង់។ លាក់ខ្ញុំនៅទីនេះរហូតដល់ខ្ញុំឆ្លងកាត់អក្ខរវិទ្យានេះ។” ហេតុអ្វី? គាត់
 បានមកនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។ គាត់ជាមនុស្សផ្លាស់ប្តូរ។ សេចក្តីអធិប្បាយ
 ដែលគាត់ធ្លាប់អធិប្បាយ គាត់អធិប្បាយដូចគ្នា ហើយព្រលឹងបានទៅដល់
 អាសនៈ។ ឃើញទេ គាត់បាននៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។

85 ម៉ូឌី ជាអ្នកកាត់ស្បែកជើងចាស់បន្តិច ស្ទើរតែមិនស្គាល់អេប៊ីស៊ីបរបស់គាត់។
 ហ្នឹងហើយ។ វេយ្យាករណ៍របស់គាត់ខ្សោយ។ មាននរណាម្នាក់បានប្រាប់គាត់នៅ
 ថ្ងៃមួយ “វេយ្យាករណ៍របស់អ្នកអន់ណាស់ លោកម៉ូឌី។”

គាត់បាននិយាយថា “ប៉ុន្តែខ្ញុំឈ្នះព្រលឹងជាមួយវា។” ដូច្នោះ...

86 ថ្ងៃមួយ កាសែត អ្នកនិពន្ធបានទៅសរសេរកាសែត។ គាត់បានទៅមើល
 ពីរបៀបដែលបុរសនេះអាចទប់ប្លង់មនុស្សនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌណាមួយ បុរស
 ចំណាស់តូចក្បាលទំពែក និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ហើយមានវីស្តីចុះក្រោម ប្រភេទ
 នៃក្បាលពោះ ហើយគាត់ជាបុរសដែលមើលទៅគួរឲ្យខ្លាច។ ដូច្នោះកាសែតនេះ
 ពិតជាផ្តល់ឱ្យគាត់នូវការសរសេរ បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនឃើញអ្វីដែលនៅលើ
 ពិភពលោកដែលនរណាម្នាក់នឹងឃើញនៅក្នុង ឌុយ ម៉ូឌីទេ។” បាននិយាយថា
 “គាត់អាក្រក់ សំលេងរបស់គាត់គឺស្រែក គាត់មានវីស្តីចុះដល់ចង្កេះរបស់គាត់
 គាត់ក្បាលទំពែកដូចល្អៅ។” ហើយបាននិយាយថា “តើនៅលើពិភពលោកមាន
 អ្នកណាចង់ទៅមើលអ្វីនៅក្នុងម៉ូឌី?”

87 ដូច្នោះអ្នកគ្រប់គ្រងម៉ូឌីបានឃើញវា បាននិយាយថា “មើល លោកម៉ូឌី ខ្ញុំនឹង
 អានរឿងនេះដល់អ្នក។” ម៉ូឌីមិនអាចអានវាដោយខ្លួនឯងបានទេ។ ដូច្នោះគាត់បាន
 និយាយថា “ខ្ញុំនឹងអានអ្នកនូវវិចារណកថា។” ហើយគាត់បានសរសេរវា។

88 ម៉ូឌីគ្រាន់តែគ្រវីស្មារបស់គាត់ ហើយនិយាយថា “មិនមែនទេ ពួកគេមករក
 ព្រះគ្រីស្ទ។” នោះគឺទាំងអស់។ ហេតុអ្វី? គាត់បាននៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។ ពីការ

ធ្វើស្បែកជើងនៅលើស្បែកជើង សម្រាប់មនុស្សពាក់ចេញ គាត់បានរុញប្រជាជន ជាមួយនឹងដំណឹងល្អនៃការរៀបចំ។ ហេតុអ្វី? ទ្រង់គង់នៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។ ត្រូវហើយ។

89 ស្ត្រីម្នាក់មានពេលមួយមកក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ ដោយមានកំហុសដូចនាង អាចមាន។ ក្នុងពេលមួយនៅពេលដែលនាងបានដឹងថានាងនៅក្នុងវត្តមានរបស់ ព្រះ រាល់អំពើបាបត្រូវបានលើកលែងទោស ហើយនាងស្អាតដូចផ្កាលើលើ។ អូ ខ្ញុំ អើយ! តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ទៀតដែលខ្ញុំអាចហៅចេញពីទីនេះ ពេលវេលា មិនអនុញ្ញាត។

90 ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់និយាយបន្តិចអំពីខ្លួនខ្ញុំ។ តើអ្វីដែលអាចទាបជាងខ្ញុំ? តើខ្ញុំ នៅឯណា? ចេញពីគ្រួសារអ្នកប្រមឹក ចេញពីគ្រួសារឃាតក ចេញពីគ្រួសារ អ្នកលួចលាក់។ ហើយអ្នកដឹងទេ អ្នករាល់គ្នាស្គាល់វា ដឹងថាយើងមានឈ្មោះ ប្រភេទណានៅទីនេះ។ មនុស្សមិននិយាយជាមួយយើងនៅតាមផ្លូវទេ។ ខ្ញុំនឹង ទៅទីប្រជុំជន ចាប់ផ្តើមនិយាយជាមួយនរណាម្នាក់ គ្មាននរណាម្នាក់នឹងនិយាយ ជាមួយខ្ញុំទេលុះត្រាតែមាននរណាម្នាក់មិននៅក្បែរ។ ពួកគេនឹងនិយាយជាមួយខ្ញុំ មានអ្នកផ្សេងមក ពួកគេនឹងចាកចេញពីខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំនឹងឈរនៅទីនោះហើយយំ “ទេ នេះមិនមែនដូច្នោះទេ វាមិនអាចដូច្នោះទេ។ នេះគឺខុស។”

91 ប៉ុន្តែថ្ងៃមួយខ្ញុំចូលមកក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។ ទ្រង់បានផ្លាស់ប្តូរខ្ញុំ ហើយធ្វើឱ្យ ខ្ញុំក្លាយជាកូនប្រុសផ្សេងទៀត។ ព្រះគុណរបស់ទ្រង់បាននាំខ្ញុំចូលទៅក្នុងវត្តមាន របស់ទ្រង់។ ខ្ញុំមិនដែលចង់ចាកចេញពីវាទេ។ ខ្ញុំបាននៅទីនេះឥឡូវនេះសាមសិប ឆ្នាំខ្លះ។ ខ្ញុំមិនចង់ចាកចេញពីវាទេ។ ខ្ញុំមានការធានាថាខ្ញុំនឹងនៅទីនោះជានិច្ច។ សូមអ្វីតែសេចក្តីស្លាប់ខ្លួនឯងក៏មិនដែលបំបែកខ្ញុំចេញពីវត្តមានរបស់ទ្រង់ដែរ។ ទេ។ ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយទ្រង់ជារៀងរហូត។ នៅពេលដែលខ្ញុំបានឃើញវត្តមានរបស់ ទ្រង់ជាលើកដំបូង ខ្ញុំបានយំដូចជាអេសាយ “វេទនាគឺខ្ញុំ។” បន្ទាប់មកទ្រង់បាន ពាល់ខ្ញុំដោយព្រះគុណរបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំជាមនុស្សផ្លាស់ប្តូរ។ អ្នកបដិសេធតិចតួច ដែលធ្លាប់ចេញពីទីនេះហើយបន្ត ហើយអ្វីៗត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ ហើយចាប់តាំងពី ពេលនោះមកខ្ញុំជាកូនរបស់ទ្រង់។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក ខ្ញុំចង់លះបង់ជីវិត របស់ខ្ញុំពេញមួយជីវិតសម្រាប់ការបម្រើរបស់ទ្រង់ គ្រាន់តែខ្ញុំចង់មានជីវិតមួយ ម៉ឺនទៀតដើម្បីថ្វាយទ្រង់។ មួយនេះបានធូរស្រាលហើយឥឡូវនេះ ហាសិបបីឆ្នាំ

បានកន្លងផុតទៅ។ ប្រហែលសាមសិបបីនៃអ្នកទាំងនោះមាន ឬសាមសិបពីរ បាននៅក្នុងដំណឹងល្អ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំមានមួយពាន់ទៀតដែលខ្ញុំអាចចំណាយ។ ហេតុអ្វី? នៅពេលដែលខ្ញុំចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ហើយបានដឹងថាមាន នរណាម្នាក់ដែលស្រឡាញ់អ្វីដែលមិនគួរស្រឡាញ់ មាននរណាម្នាក់ស្រឡាញ់ខ្ញុំ នៅពេលដែលគ្មាននរណាម្នាក់បានធ្វើ មាននរណាម្នាក់ដែលថែរក្សាខ្ញុំនៅពេល ដែលគ្មាននរណាម្នាក់យកចិត្តទុកដាក់។ ខ្ញុំដាក់ដៃជុំវិញឈើឆ្ការរបស់ទ្រង់ ខ្ញុំ បានឱបវាដាក់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងទ្រង់ក្លាយជាតែមួយ។ ហើយចាប់ពីពេលនោះ មកខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់។ ទ្រង់បានប្រឡាក់ទ្រូងនិងចិត្តខ្ញុំដោយព្រះលោហិតរបស់ ទ្រង់ ដោយពាល់ខ្ញុំ ហើយអត់ទោសបាបរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំសប្បាយចិត្តនៅយប់ នេះដែលបានក្លាយជាផ្នែកមួយនៃទ្រង់។ ខ្ញុំមិនដែលចង់ចាកចេញពីស្ថានសួគ៌ នេះទេ ទោះបីជាអ្នកល្អៗបញ្ចុះបញ្ចូលខ្ញុំបានព្យាយាមក៏ដោយ ប៉ុន្តែខ្ញុំមាន សុវត្ថិភាពនៅក្នុងព្រះពន្លាររបស់ព្រះ ហើយសប្បាយចិត្តនៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ និងព្រះគុណរបស់ទ្រង់ ហើយខ្ញុំកំពុងរស់នៅខាងហាលូយ៉ា។ ខ្ញុំអើយ! វាធ្វើឱ្យ ចិត្តខ្ញុំរីករាយ។

92 ខ្ញុំកំពុងណែនាំទ្រង់ដល់មនុស្សគ្រប់គ្នាដែលនឿយហត់។ ខ្ញុំសូមណែនាំ ទ្រង់ដល់អ្នកដែលគ្មានសង្ឃឹម។ អ្នកដែលមិនធ្លាប់នៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ រឿង តែមួយគត់ដែលអ្នកត្រូវធ្វើគឺសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកហើយដឹងថាអ្នកខុស ហើយព្រះជាម្ចាស់មានទេវតានោះបានតែងតាំងនៅយប់នេះ ហៅថាព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ ដែលនឹងដកអំពើបាបរបស់អ្នកចេញ។ បន្ទាប់មកអ្នកនឹងឃើញ “ព្រះអម្ចាស់ អើយ ទូលបង្គំនៅទីនេះ សូមបញ្ជូនទូលបង្គំ។” បន្ទាប់មកអ្នកនឹងលើកដៃឡើង ហើយច្រៀង “ខ្ញុំនឹងសរសើរទ្រង់! ខ្ញុំនឹងសរសើរទ្រង់! សរសើរតម្កើងកូនចៀម សម្រាប់មនុស្សមានបាបដែលត្រូវបានសម្លាប់។ ថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ទ្រង់ គ្រប់គ្នា ដ្បិតព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់បានលាងជម្រះស្នាមប្រឡាក់នីមួយៗ។” ខ្ញុំស្រឡាញ់ ទ្រង់។ មែនអត់? រស់នៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់!

93 ខ្ញុំមកតុអធិប្បាយនៅព្រឹកនេះ មានអារម្មណ៍មិនល្អនិងឈឺខ្លាំងណាស់ពី... ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានចុះនៅរដ្ឋកេនតាក់កាលពីសប្តាហ៍មុនជាមួយមិត្តភក្តិផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំ អង្គុយនៅទីនេះ។ បើខ្ញុំស្នាក់នៅទីនោះយូរ គេនឹងសម្លាប់ខ្ញុំ ពួកគេប្រាកដជានឹង ធ្វើដោយសប្បុរស ចុងភោល្លបំផុតមួយចំនួនដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់ស្គាល់នៅក្នុងជីវិត

របស់ខ្ញុំ។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំឈានដល់សមត្ថភាពរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំផ្អាកលើសទម្ងន់ “បងប្រុសប្រាណហាំ តើអ្នកមិនមានរបស់នេះខ្លះទេឬ?” ហើយវាល្អណាស់ ខ្ញុំគ្រាន់តែព្យាយាមចាក់វាចុះ។ ខ្ញុំឆ្កែតហើយខ្ញុំមិនអាចសូម្បីតែផ្លាស់ទី។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគេងមិនលក់ ហើយខ្ញុំក្រោកឡើងដើរមួយសន្ទុះ។ ហើយខ្ញុំមានអារម្មណ៍មិនល្អនៅពេលខ្ញុំមកដល់ទីនេះនៅព្រឹកនេះ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលខ្ញុំចូលមកក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ នោះបានដោះស្រាយវា។ នោះបានដោះស្រាយវា វាទាំងអស់បាត់ទៅ។ ហ្នឹងហើយ។ អូ ដើម្បីរស់នៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់!

ខ្ញុំនឹងសរសើរទ្រង់ ខ្ញុំនឹងសរសើរទ្រង់
សរសើរតម្កើងកូនចៀមស្លាប់ជួមមនុស្សមានបាប
សូមថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់ទាំងអស់គ្នា
ដ្បិតព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់បានលាងសំអាតស្នាមប្រឡាក់
នីមួយៗ។

សូមអានក្បាលឥឡូវនេះ។

[បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំនឹងសរសើរទ្រង់—អដ ១]

ដ្បិតទ្រង់បានធ្វើច្រើនសម្រាប់ខ្ញុំ
ទ្រង់បានអត់ទោសការរំលងរបស់ខ្ញុំ
ហើយព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់បានលាងបាបខ្ញុំ។

ខ្ញុំនឹងសរសើរទ្រង់ ខ្ញុំនឹងសរសើរទ្រង់
សរសើរតម្កើងកូនចៀមសម្រាប់មនុស្សមានបាបដែលត្រូវ
បានសម្លាប់
សូមថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់ទាំងអស់គ្នា
ដ្បិតព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់បានលាងសំអាតស្នាមប្រឡាក់
នីមួយៗ។

[បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំនឹងសរសើរទ្រង់—អដ ១]

94 ឥឡូវនេះប្រសិនបើអ្នកនៅទីនេះយប់នេះ...ហើយខ្ញុំដឹងថាវត្តមានរបស់ទ្រង់នៅទីនេះ។ ឈរនៅទីនោះមួយរយៈមុន ក្មេងស្រីតូចនៃក្រុមជំនុំនៃព្រះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងមកសណ្ឋិតលើខ្ញុំ នៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងអធិស្ឋានសម្រាប់ក្មេង

តូចនោះ។ ឪពុកម្តាយបានចុះមកពីកន្លែងបោះជំរុំព្រះវិហារអាន់ឌីសាន់នៃព្រះ។ ហើយអ្នកត្រួតពិនិត្យនៅទីនោះ ដោយដឹងថាក្មេងនោះ ត្រូវពេទ្យបាននិយាយថា “អាច...វាត្រូវតែស្លាប់ភ្លាមៗ ជាមួយនឹងជំងឺមហារីកឈាម។” ក្មេងស្រីតូចផ្អែមល្អែម នៅក្នុងដំណាក់កាលចុងក្រោយរបស់នាងឥឡូវនេះ។ នាងត្រលប់មកទីនោះវិញហើយលើកដៃតូចរបស់នាងចេញមកខ្ញុំ វាហើមឡើង ដោយមានមូលនិងអ្វីៗនៅក្នុងវា ហើយពណ៌ខៀវ។ ខ្ញុំបានមើលនាង ខ្ញុំបានឃើញនិមិត្តមួយ។ ឪពុកម្តាយទើបតែបានអានសៀវភៅនៅទីនោះ។ ពួកគេមិនដឹងអ្វីអំពីវាទេ។ អ្នកត្រួតពិនិត្យទូទៅនៅជំរុំនៅទីនោះបានប្រាប់ពួកគេថា នាំក្មេងមកទីនេះ។ ពួកគេចង់ត្រឡប់មកវិញនៅពេលដែលយើងមានកម្មវិធីព្យាបាល។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “នាំកូនមកឥឡូវនេះ” មានអារម្មណ៍ថាត្រូវបានដឹកនាំ។

95 នៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងឈរនៅទីនោះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានត្រលប់មកវិញហើយបានបង្ហាញពីប្រវត្តិរបស់កុមារ។ ប្រាប់ទាំងអស់អំពីរបៀបដែលវាកើតឡើងអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ។ បានប្រាប់ពីមហិច្ឆតារបស់ក្មេងស្រីតូច គឺចង់ក្លាយជាអ្នកលេងព្យាណូ។ ហើយម្តាយនោះស្ទើរតែស្រែក។ ហើយឪពុកនោះបាននិយាយថា “នោះជាសេចក្តីពិតរបស់ព្រះ។” អង្គុយនៅទីនោះក្នុងឡានឥឡូវស្តាប់វា មិនអាចចូលបានទេ អង្គុយនៅទីនោះស្តាប់វាឥឡូវនេះ។

96 មានស្រមោលធំមួយព្យួរលើកុមារ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “សាតាំង អ្នកបានចាញ់ហើយ។” “អ្នកមិនគោរពមនុស្សទេ ព្រះជាម្ចាស់។” ហើយដោយអំណាចនៃការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ និងជាអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ ទូលបង្គំបានបណ្តេញអារក្សនេះចេញពីកូន។” ពន្លឺដ៏អស្ចារ្យមួយបានភ្លឺនៅលើកំពូលរបស់នាង វាបានបញ្ចប់។ អាម៉ែន។ ហ្នា? ប្រាកដណាស់ ទ្រង់សក្តិសមនឹងការសរសើរទាំងអស់!

97 ទ្រង់ជ្រាបអ្វីៗទាំងអស់។ ទ្រង់ជ្រាបពីចិត្តរបស់អ្នក។ ហើយអ្នកដឹងពីអ្វីដែលអ្នកកំពុងគិត ទ្រង់ក៏គិត ដែរ។ បើមានអំពើបាបតូចមួយព្យួរលើអ្នកនៅយប់នេះ ហើយអ្នកនឹងមិនចង់ចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះជាមួយរឿងនោះលើអ្នកទេ តើអ្នកនឹងលើកដៃរបស់អ្នកម្តងទៀតហើយនិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំចង់នៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់នៅថ្ងៃនោះ ដោយគ្មានទោស។” ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ដៃជាច្រើន ព្រះទតឃើញវា។ នៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់។ ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលអ្នកធ្វើ។ ឥឡូវនេះគ្រាន់តែស្តាប់

ដោយយកចិត្តទុកដាក់។ ធ្វើដូចជាវិធានធ្វើ ចូរដាក់ព្រះអម្ចាស់នៅចំពោះមុខ អ្នកឥឡូវនេះ។ ដាក់ព្រះអម្ចាស់រវាងអ្នកនិងអំពើបាបនោះ អំពើបាបតូចតាចនោះ ជាអ្វី។ វាប្រហែលជាកុហក ប្រហែលជាលួច វាអាចជាការគិតអាក្រក់ វាអាច ខឹង ប្រហែលជាកំពុងផឹក ប្រហែលជាជក់បារី អាចជាល្បែង។ ខ្ញុំមិនដឹងអ្វីទេ។ វាអាចជាតណ្ហា។ វាអាចជាអ្វីទាំងអស់។ ខ្ញុំមិនដឹងថាវាជាអ្វីទេ។ អ្វីក៏ដោយ ចូរ ដាក់ព្រះអម្ចាស់នៅចំពោះមុខអ្នក។ ពេលនោះចិត្តរបស់អ្នកនឹងអរសប្បាយ ហើយ សាច់របស់អ្នកនឹងបានស្ងប់ក្នុងក្តីសង្ឃឹម ដ្បិតអ្នកដឹងថាព្រះគ្រីស្ទបានសន្យាថា ទ្រង់នឹងរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ នៅពេលដែលទ្រង់យាងមក យើងនឹង មកក្នុងរូបរាងរបស់ទ្រង់។ តើអ្នកមិនធ្វើវាឥឡូវនេះទេ ខណៈពេលដែលយើង អធិស្ឋាន?

98 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង បានបំបែកសារបន្តិចបន្តួចដោយអ្នកបម្រើ ដែលនឿយហត់។ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែគិតអំពីប្រធានបទ “រស់នៅក្នុងវត្តមានរបស់ ព្រះ។” ហើយយើងឃើញនៅយប់នេះពីឥទ្ធិពលដែលវាត្រូវបានគេយកលើមនុស្ស បរិសុទ្ធដើម្បីចូលមកក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ តើវាមានឥទ្ធិពលយ៉ាងណាលើពួកគេ។ ឥស្សរជន ហោរាដ៏មានអំណាចដ៏អស្ចារ្យដែលត្រូវបានតែងតាំងដោយព្រះ ហើយ បានបញ្ជូនឱ្យអធិប្បាយព្រះបន្ទូល ហើយបានជួបទ្រង់ទល់មុខគ្នា ហើយដួល ទៅលើដីដូចជាមនុស្សស្លាប់។ តើយើងនឹងធ្វើអ្វីនៅថ្ងៃនោះ ព្រះអម្ចាស់? យើង បានគិតរាប់ហើយ។ យើងបានគិតវា។ មានដៃសែសិបបួហាសិបនាក់បានគិត ព្រះអម្ចាស់អើយ ដ្បិតពួកគេគ្រាន់តែលើកដៃឡើង ឬដួងចិត្តនៅក្រោមដៃ បានគិត អំពីការជួបទ្រង់តាំងពីយើងបាននិយាយ។ តើពួកគេនឹងធ្វើអ្វីប្រសិនបើពួកគេត្រូវ ជួបទ្រង់?

99 ដៃទូលបង្គំ ព្រះអម្ចាស់អើយ លើកដៃឡើង។ តើខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វី? ឥឡូវនេះ ឱ ព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំមានរឿងជាច្រើនដែលទូលបង្គំបានធ្វើខុស។ ខ្ញុំទើបតែ បានសារភាពអំពើបាបរបស់ខ្ញុំនៅព្រឹកនេះនៅមុខព្រះវិហារ ដូចដែលទូលបង្គំ បានសារភាពចំពោះទ្រង់នៅលើកំពូលភ្នំនៅព្រឹកផ្សេងទៀតនៅពេលដែលវាកំពុង បក់បោកនិងព្រិល ហើយឡើងលើកំពូលភ្នំ ពីរបៀបដែលទូលបង្គំស្រែកហើយ សុំឱ្យទ្រង់អត់ទោសឱ្យទូលបង្គំចំពោះភាពល្ងង់ខ្លៅរបស់ខ្ញុំ។ ហើយទូលបង្គំខ្លាច ក្នុងការមកនៅចំពោះមុខបងប្អូនរបស់ទូលបង្គំ ដែលអ្នកខ្លះចាត់ទុកទូលបង្គំជា

ហោរាជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់។ ហើយព្រះអម្ចាស់អើយ របៀបដែលទូលបង្គំស្អប់ ក្នុងការមកចំពោះមុខពួកគេ ហើយប្រាប់ពួកគេពីទង្វើឆោតល្ងង់ដែលទូលបង្គំ នឹងធ្វើរឿងបែបនោះ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គអើយ វាជាការល្អសម្រាប់ព្រលឹងទូលបង្គំដែល ទូលបង្គំសារភាពអំពើបាបរបស់ទូលបង្គំ ហើយមិនលាក់បាំងវាឡើយ។ ដូច្នោះ ដើម្បីស្មោះត្រង់នឹងទ្រង់ ហើយនៅចំពោះមុខមនុស្ស ទូលបង្គំបានសារភាព វា ព្រះអម្ចាស់។ ទូលបង្គំខុស ទូលបង្គំខុសទាំងស្រុង។ ទូលបង្គំអធិស្ឋាន សូមអភ័យទោស។

100 ហើយបន្ទាប់មក ឱព្រះវរបិតា ទូលបង្គំបានពង្រីកអំពីទ្រង់ ដោយបម្រើទ្រង់ ជាច្រើនដងប្រហែលជាទូលបង្គំអាចទៅយូរជាងនេះនៅពេលដែលខ្ញុំមិនបានធ្វើ វា។ ឱព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំសារភាពអំពើបាបរបស់ទូលបង្គំ។ ទូលបង្គំចង់ឲ្យ ទេវតារបស់ព្រះសំអាតទូលបង្គំពីនោះ ដោយព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ ដៃផ្សេងទៀតបានឡើងនៅយប់នេះ ពួកគេខ្លះប្រហែលជាមិនដែលសុំការ អភ័យទោសពីមុនមកទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាកដក្នុងរឿងនេះ ប្រសិនបើយើងនឹងសារភាព អំពើបាបរបស់យើង ព្រះនឹងលុបបំបាត់ពួកគេ ដាក់វានៅក្នុងសមុទ្រនៃការបំភ្លេច ចោល ហើយមិនដែលចងចាំពួកគេ—លែងមានទៀត។ ហើយ ឱព្រះវរបិតា កាលដែលទូលបង្គំសារភាពអំពីអាកប្បកិរិយាមិនសមរម្យនៅចំពោះមុខពួកគេ ទូលបង្គំមិនបានបន្តខ្លួនដូចជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេ។ ទូលបង្គំមិនបានទេ។ ទូលបង្គំខ្លាចថាបុរសម្នាក់អាចខឹងនឹងទូលបង្គំ ហើយគិតថាទូលបង្គំមិនចង់ធ្វើ ឱ្យខូចអារម្មណ៍របស់គាត់ទេ ប៉ុន្តែទូលបង្គំមិនបានគិតពីអ្វីដែលទូលបង្គំកំពុងធ្វើ ចំពោះទ្រង់ទេ។ ហើយឥឡូវនេះទូលបង្គំ—ទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមទ្រង់អត់ទោស ឱ្យទូលបង្គំ។ ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំដឹងថា ប្រសិនបើទូលបង្គំ សុំការអភ័យទោស ទូលបង្គំមានការអត់ទោស ហើយទ្រង់បានដាក់ពួកគេនៅក្នុង សមុទ្រនៃការបំភ្លេចចោល ហើយទ្រង់នឹងមិនចងចាំរឿងនោះទៀតទេ។ ព្រះអង្គ អើយ ទូលបង្គំសូមអរគុណចំពោះការនោះ។

101 ហើយទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងអនុញ្ញាតឱ្យមនុស្សគ្រប់គ្នានៅទីនេះដែល មានអំពើបាប ធ្វើបាបនៃអ្វីទាំងអស់នៅចំពោះមុខពួកគេ សូមឲ្យគេដកវាចេញ ហើយដាក់ព្រះអម្ចាស់នៅចំពោះមុខពួកគេដូចជាវីឌបានធ្វើ។ ឥឡូវនេះយើង រំស្រកថា “វេទនាដល់ខ្ញុំ ដ្បិតខ្ញុំបានឃើញសិរីល្អរបស់ព្រះ។ ខ្ញុំជាបុរសដែលមាន

បបូរមាត់មិនស្អាត ឬស្រ្តីឬក្មេងស្រីដែលមានបបូរមាត់មិនស្អាត ក្មេងប្រុស ឬអ្វីមួយ។” អ្វីក៏ដោយដែលយើងអាចមាន យើងមិនស្អាត ហើយយើងសុំព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាយញ្ញបូជាដ៏សមរម្យ ដើម្បីសំអាតយើងពីអំពើបាបទាំងអស់ ដើម្បីឲ្យយើងបានរស់នៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់។ សូមឲ្យយើងចេញពីទីនេះនៅយប់នេះដោយចិត្តរីករាយ ហើយសាច់ឈាមរបស់យើងបានសម្រាកក្នុងក្តីសង្ឃឹម ដោយដឹងរឿងនេះ ថានៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវយាងមក យើងនឹងត្រូវបានលើកឡើងជាមួយទ្រង់ក្នុងរូបរាងរបស់ទ្រង់ ហើយនឹងជួបទ្រង់នៅលើអាកាសនៅក្នុងការលើកឡើង នៅពេលដែលការរាប់ថយក្រោយត្រូវបានបញ្ចប់។ យើងឃើញថាសម័យកាលក្រុមជំនុំទីប្រាំពីរត្រូវបានរាប់រួចហើយ ហើយយើងត្រៀមខ្លួនរួចរាល់ហើយឥឡូវនេះដើម្បីហោះចេញ។ ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋានថា ទ្រង់ មុនពេលទ្រង់បិទទ្វារ បើមានម្នាក់នៅទីនេះយប់នេះមិនដែលចូលមក សូមឲ្យពួកគេប្រញាប់ឡើង ព្រោះយើងមានអារម្មណ៍ថាទ្វារនៃសេចក្តីមេត្តាករុណា រវាងសេចក្តីមេត្តាករុណានិងការជំនុំជំរះកំពុងត្រូវបានបិទ។ អស់អ្នកដែលទទួលយកសេចក្តីមេត្តាករុណានឹងឈានចូល។ អស់អ្នកដែលនឹងមិនចូលមកនឹងត្រូវរងការជំនុំជំរះ។ ព្រះបិទទ្វារ។ សូមកុំឲ្យមានការបិទទ្វារនៅយប់នេះចំពោះគ្រប់គ្នានៃអំពើបាបដែលសារភាពទាំងនេះ។ សូមឲ្យយើងទាំងអស់គ្នាមានការលើកលែងទោស និងមេត្តា។ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

102 ហើយឥឡូវនេះ ព្រះវរបិតា សម្រាប់អ្នកជំងឺនិងអ្នករងទុក្ខ សម្រាប់អ្នកដែលខ្វះខាត ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាព្រះគុណរបស់ទ្រង់នឹងផ្គត់ផ្គង់អ្វីៗទាំងអស់ដែលពួកគេត្រូវការ។ សូមឲ្យពួកគេចូលទៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់។ កន្លែងព្រះគ្រីស្ទ ព្រះគ្រីស្ទ ការសន្យា “ទ្រង់បានរងរបួសដោយសារអំពើលងរបស់ទូលបង្គំ នោះជាអំពើបាបរបស់ទូលបង្គំ។ ដោយស្នាមរបួសរបស់ទ្រង់ ទូលបង្គំបានជាសះស្បើយ” បន្ទាប់មកទូលបង្គំដាក់ព្រះអម្ចាស់នៅចំពោះជំងឺរបស់ខ្ញុំ។ ទ្រង់នៅខាងស្តាំទូលបង្គំ ហើយទូលបង្គំនឹងមិនត្រូវបានធឹឡើយ បន្ទាប់មកទូលបង្គំដើរដោយក្លាហាន ដោយសារភាពថាទូលបង្គំបានជាសះស្បើយ។ ដោយស្នាមរបួសរបស់ទ្រង់ទូលបង្គំបានជាសះស្បើយ។” សូមប្រទានដល់ពួកគេម្នាក់ៗ។ ហើយយើងដឹងថាប្រសិនបើយើងសារភាពដោយចិត្តរបស់យើងនិងឬដោយបបូរមាត់របស់យើង ហើយជឿលើចិត្តរបស់យើង

បន្ទាប់មកយើងមានបំណងប្រាថ្នារបស់យើង។

103 អ្នកបាននិយាយថា “នៅពេលអ្នកនិយាយអ្វី ជឿវាកើតឡើង អ្នកអាចមានអ្វីដែលអ្នកបាននិយាយ។” យើងជឿថា ព្រះវរបិតា ហើយជឿថាទ្រង់នឹងសម្អាតយើងពីអំពើបាបទាំងអស់របស់យើង ហើយព្យាបាលជំងឺទាំងអស់របស់យើង ហើយសូមប្រទានព្រះគុណដល់យើង ព្រះអម្ចាស់អើយ ដើម្បីបម្រើទ្រង់។

104 នៅជាមួយមនុស្សទាំងនេះ។ ពួកគេជាច្រើននឹងធ្វើដំណើរតាមផ្លូវដឹកនាំយប់នេះ។ ពួកគេជាច្រើននឹងធ្វើដំណើរជាច្រើនម៉ាយ។ សូមកុំឲ្យមានអ្វីកើតឡើងដល់ពួកគេ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ ពួកគេមកទូទាំងប្រទេសដើម្បីអង្គុយនៅទីនេះដើម្បីស្តាប់ការរាប់ថយក្រោយ ដើម្បីមើលថាតើយើងជិតដល់ពេលបញ្ចប់។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានសុំឱ្យពួកគេទៅឆ្ងាយ ដោយដាក់ព្រះនៅចំពោះមុខពួកគេ តែងតែនៅចំពោះមុខពួកគេ មុនអ្វីផ្សេងទៀត។ មុនពេលធ្វើដំណើរ មុនពេលពួកគេធ្វើដំណើរ មុនពេលពួកគេ...មុនពេលពួកគេក្រោកឡើង បន្ទាប់ពីពួកគេចូលគេងតែងតែមុនពេលពួកគេគេង មិនថានៅកន្លែងណាក៏ដោយ ចូរដាក់ព្រះជាមុនសិន! “ដ្បិតទ្រង់គង់នៅខាងស្តាំទូលបង្គំ ហើយទូលបង្គំនឹងមិនត្រូវបានធាត់ឡើយ។” ដូច្នោះសូមឲ្យចិត្តគេអរសប្បាយ ដោយដឹងថាគេមានអ្វីដែលគេសុំ ពីព្រោះព្រះបានសន្យាហើយសាច់ឈាមរបស់ពួកគេនឹងបានសម្រាកដោយសង្ឃឹម។ សូមប្រទានមកព្រះអម្ចាស់អើយ ដ្បិតទូលបង្គំទូលសូមនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

ខ្ញុំនឹងសរសើរទ្រង់ ខ្ញុំនឹងសរសើរទ្រង់
សរសើរតម្កើងកូនចៀមសម្រាប់មនុស្សមានបាបដែលត្រូវ
បានសម្លាប់
សូមថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់ទាំងអស់គ្នា
ដ្បិតព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់បានលាងសំអាតស្នាមប្រឡាក់
នីមួយៗ។

105 ឥឡូវនេះតើអ្នកជឿថាអ្នកបានដាក់ព្រះអម្ចាស់រវាងអ្នកនិងអំពើបាបរបស់អ្នក រវាងអ្នកនិងជំងឺរបស់អ្នក រវាងអ្នកនិងកំហុសរបស់អ្នក រវាងអ្នកនិងផ្លូវរបស់អ្នក? “ព្រះអម្ចាស់គង់នៅចំពោះមុខខ្ញុំជានិច្ច ហើយខ្ញុំនៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់។ ពេលក្រោយខ្ញុំចាប់ផ្តើមជក់បារី ព្រះអម្ចាស់គង់នៅចំពោះមុខខ្ញុំ។ ពេលដែលខ្ញុំ

ចាប់ផ្តើមតណ្ហា ព្រះអម្ចាស់គង់នៅចំពោះមុខខ្ញុំ។ ពេលក្រោយខ្ញុំចាប់ផ្តើមប្រាប់ អ្វីខុស ព្រះអម្ចាស់គង់នៅចំពោះមុខខ្ញុំ។ ពេលក្រោយខ្ញុំចាប់ផ្តើមនិយាយអាក្រក់ ព្រះអម្ចាស់គង់នៅចំពោះមុខខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំនឹងមិនត្រូវឃើញឡើយ។ អាម៉ែន។ ខ្ញុំនឹង រស់នៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ជាមួយនឹងការដោះស្រាយរបស់ខ្ញុំ ជា រៀងរាល់ថ្ងៃជាមួយនឹងការនិយាយរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងដើរដូចជាព្រះអម្ចាស់គង់នៅ ចំពោះមុខខ្ញុំ ព្រោះយប់នេះខ្ញុំបានដាក់ទ្រង់នៅចំពោះមុខខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងមិនត្រូវបាន ឃើញទេ។” តើអ្នកស្រឡាញ់ទ្រង់ទេ?

106 ឥឡូវនេះ ចូរយើងក្រោកឈរឡើងឥឡូវនេះ។ អូ ខ្ញុំគ្រាន់តែមានអារម្មណ៍ល្អ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាខ្ញុំមិនចង់ទៅផ្ទះទេ។ ហើយអ្នកដឹងថាវាមានរយៈពេលប្រហែល ម្ភៃប្រាំនាទីរហូតដល់ម៉ោងប្រាំបួន ខ្ញុំប្រហែលជាពីរម៉ោងមុនហើយ។ តើវាមិន អស្ចារ្យទេឬ? អូ ខ្ញុំអើយ! ប៉ុន្តែឥឡូវនេះនៅពេលដែលយើងចាកចេញ ចូរចាំ ថា យើងត្រូវតែយកព្រះនាមព្រះយេស៊ូវនៅជាមួយយើង ជាខែលពីគ្រប់អន្ទាក់។ ហើយនៅពេលដែលការល្អៗនៅជុំវិញយើងប្រមូលផ្តុំ... ព្យាយាមធ្វើឱ្យយើងចងចាំ រឿងនោះ គ្រាន់តែដកដង្ហើមព្រះនាមដ៏បរិសុទ្ធនោះនៅក្នុងការអធិស្ឋាន។

ចូរនាំយកព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ
អស់អ្នកមានចិត្តព្រួយលំបាក
វានឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវអំណរ
អូ ចូរនាំយកជាមួយដរាប។

នាមវិសេស (នាមវិសេស!) អូ នាមប្រសើរ!
ក្តីសង្ឃឹមផែនដីក្តីអំណរស្ថានសួគ៌
នាមវិសេស (នាមវិសេស!) អូ នាមប្រសើរ!
ក្តីសង្ឃឹមនៃផែនដីនិងស្ថានសួគ៌។

107 តើមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់រីករាយនឹងគ្រូគង្វាលរបស់យើង គឺបងប្រុសនេ វីល? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អដ។] តើអ្នកមិនអរព្រះគុណដល់ ព្រះអម្ចាស់សម្រាប់មនុស្សល្អ ស្មោះត្រង់ ជឿលើដំណឹងល្អទេឬ? [“អាម៉ែន។”] ហើយគាត់កំពុងធ្វើការងារដ៏អស្ចារ្យដោយគោរពតាមបទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ ហើយ អធិប្បាយព្រះបន្ទូលនិងរក្សាបរិយាកាសខាងវិញ្ញាណដ៏អស្ចារ្យនេះនៅក្នុងក្រុមជំនុំ គ្រប់ពេលវេលា។ សូមចាំថា ខ្ញុំបានចុះមកឆ្នេរខាងកើត ឆ្លងកាត់ភាគខាងត្បូង

និងឡើងលើឆ្នេរខាងលិច និងឆ្លងកាត់ប្រទេសកាណាដា ហើយខ្ញុំមិនបានជួប
ក្រុមជំនុំណាដែលខាងវិញ្ញាណដូចក្រុមជំនុំនេះនៅទីនេះទេ។ ពួកគេបានទៅរក
ពូជ មែនហើយ ទាំងការនិយមជ្រុល ឬក៏រលត់ទៅវិញ ឬត្រជាក់ពេកពួកគេមិន
អាចផ្លាស់ទីបាន។ ហ្នឹងហើយ។

108 ឥឡូវនេះ តើអ្នកស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមកទេ? ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែ
ន។”—អដ។] អូ ចាប់ដៃគ្នា ហើយនិយាយថា “សរសើរតម្កើងព្រះអម្ចាស់។”

109 [បងប្រុសប្រាណហាំចាប់ដៃជាមួយប្រជាជន—អដ។] សរសើរតម្កើង
ព្រះអម្ចាស់។ សរសើរតម្កើងព្រះអម្ចាស់។ សរសើរតម្កើងព្រះអម្ចាស់។ សរសើរ
តម្កើងព្រះអម្ចាស់ បងស្រី។ សរសើរតម្កើងព្រះអម្ចាស់។ រីករាយដែលអ្នកបាន
នៅទីនេះ បងប្រុស។ សរសើរតម្កើងព្រះអម្ចាស់ បងស្រី។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។
ត្រូវហើយ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ យើងនឹង។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ខ្ញុំដឹងពីអ្វីដែល
អ្នកត្រូវការ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។

ចូរនាំយកព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ
ជាខែលពីអន្ទាក់ទាំងអស់
នៅពេលដែលការល្អនៅជុំវិញអ្នកប្រមូលផ្តុំ (តើអ្នកធ្វើ
អ្វី?)
ដកដង្ហើមព្រះនាមបរិសុទ្ធនៅក្នុងការអធិស្ឋាន។
នាមរិសេស (នាមរិសេស!) អូ នាមប្រសើរ! (អូ នាមប្រសើរ!)
ក្តីសង្ឃឹមផែនដីក្តីអំណរស្ថានសួគ៌
នាមរិសេស (នាមរិសេស!) អូ នាមប្រសើរ!
ក្តីសង្ឃឹមនៃផែនដីនិងស្ថានសួគ៌។

110 ចូរយើងអានក្បាលឥឡូវនេះ។ ទន់ភ្លន់ពិត កុំភ្លេចវាឥឡូវនេះ។ ចូរច្រៀងខ
នោះម្តងទៀត។

យកព្រះនាមព្រះយេស៊ូវទៅជាមួយអ្នក (ដើម្បីអ្វី?)
សម្រាប់ខែលពីគ្រប់អន្ទាក់ (នៅពេលដែលសាតាំង
ព្យាយាមដាក់អន្ទាក់អ្នក។)
នៅពេលដែលការល្អនៅជុំវិញអ្នកប្រមូលផ្តុំ (តើអ្នកធ្វើ
អ្វី?)

គ្រាន់តែដកដង្ហើមព្រះនាមបរិសុទ្ធនោះ... (“ដ្បិតព្រះយេហូវ៉ា
 ទ្រង់គង់នៅចំពោះមុខអញ អញនឹងមិនឆ្កើឡើយ!”)
 នាមវិសេស (នាមវិសេស!) អូ នាមប្រសើរ!

បងប្រុសនេរីល។

62-0909E នៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់
រោងឧបោសថប្រាណហាំ
ជេហ្វឺសាន់វីល, អ៊ីនឌៀរាយណា ស.ហ.រ

KHMER

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

សេចក្តីជូនដំណឹងស្តីពីការរក្សាសិទ្ធិ

រក្សា រ សិទ្ធិ គ្រប់យ៉ាង។ សៀវភៅនេះអាចត្រូវបានបោះពុម្ពនៅលើម៉ាស៊ីនបោះពុម្ព នៅឆ្នះសម្រាប់ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ឬត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដោយឥតគិតថ្លៃ ជាឧបករណ៍ សម្រាប់ផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះមិនអាចលក់ ផលិតឡើងវិញក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំ បង្ហោះនៅលើគេហទំព័រ រក្សាទុកក្នុងប្រព័ន្ធទាញ យកមកវិញ បកប្រែជាភាសាផ្សេងទៀត ឬប្រើសម្រាប់ការស្នើសុំមូលនិធិដោយ គ្មានការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពី Voice Of God Recordings®។

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម ឬសម្រាប់សម្ភារៈផ្សេងទៀត សូមទាក់ទង:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org